

سال پانزدهم
شماره ۲۴
چهارشنبه
۲۶ جوزای ۱۴۰۰
۱۶ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰۰ افغانی

صبح ۸

روایت دیروز آئینه امروز نوید فردا

آن گونه که یاری می کنی
یاری می شوی

غزنفار بانک
GHAZANFAR BANK

محصولات بانکداری اسلامی

- حساب جاری الودیعہ
- حساب مضاربت پس انداز
- حساب مضاربت میعادى

تمويل مالی اسلامی

- بیع مباحه
- مشار که متناقصه
- ضمانت نامه ها و اعتبار نامه های اسلامی

ما را در شبکه های اجتماعی دنبال کنید
+93 (0) 202 101 111 | www.ghazanfarbank.com

حمله ادامهدار بر واکسیناتوران؛
خطر فلج پیش از پیش کودکان را تهدید می کند

ملیسه گرایی و ضعیف شدن ارتش؛
راه حل چیست؟

کارشکنی در صلح، عقب نشینی در جنگ

جمهوری در حل مسائل کلان ملی، ناکام است. جمهوری تاکنون هیچ گام جدی برای پیش برد و به سرانجام رساندن صلح افغانستان بر نداشته است. حکومت به جای تلاش و دیپلماسی برای فراهم کردن قناعت گروه طالبان، کشورهای منطقه و جهان، فقط از جنایت طالبان برای مردم و جهان می گوید و مسوولیت تمامی حملات و جنایات را هم به گردن این گروه می اندازد.

جنگ در شمال؛ مرکز سرپل در تیررس طالبان است

در جریان دو ماه اخیر میزان خشونت ها در کشور اوج گرفته و طالبان به حملاتشان شدت بخشیده اند. براساس معلومات شدت جنگ بیش تر در ولایات سمت شمال محسوس است و هم اکنون نیروهای امنیتی در ولایت های بغلان، کندز، جوزجان و سرپل با طالبان در حال نبردند. از این میان اما وضعیت ولایت سرپل بحرانی گزارش شده است.

ترکیه می خواهد در مأموریت جدید خود در افغانستان، پاکستان را دخیل کند

۸ صبح، کابل: رییس جمهور ترکیه گفته است که کشورش در مأموریت جدیدش پس از خروج نیروهای بین المللی از افغانستان، به کمک پاکستان، امریکا و مجارستان نیاز دارد. رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه، روز دوشنبه، بیست و چهارم جوزا، پس از نشست سران کشورهای عضو سازمان پیمان اتلانتیک شمالی یا ناتو گفته است که کشورش برای ماندن در افغانستان به پشتیبانی امریکا در زمینه های دیپلماتیک، لوژستیک و مالی نیاز دارد. طبق اعلام کاخ ریاست جمهوری ترکیه، اردوغان در یک نشست خبری گفته است: «اگر از ما بخواهد افغانستان را ترک نکنیم و کمک نکنیم، پس پشتیبانی ایالات متحده از ما در زمینه های دیپلماتیک، لوژستیک و مالی از اهمیت زیادی برخوردار است.» پیش تر گزارش شده بود که تأمین امنیت میدان هوایی کابل به ترکیه واگذار می شود. اردوغان نیز پیش از عزم به بروکسل گفته است که ترکیه تنها کشور مناسب برای مدیریت اوضاع در افغانستان است. گروه طالبان مخالف حضور نیروهای خارجی به شمول ترکیه پس از یازدهم سپتامبر است. اردوغان در نشست خبری خود پس از اجلاس سران ناتو گفته است که نظریات خود درباره حضور پس از خروج نیروهای بین المللی در مورد همکاری پاکستان و هنگری را با جو بایدن، رییس جمهور امریکا در میان گذاشته است. او هم چنان طالبان را یک واقعیت انکارناپذیر

حمله طالبان به ولسوالی ارگوی بدخشان شکست خورد

۸ صبح، بدخشان: حملات برداشته اند. طالبان بر شهر وحدت، مرکز ولسوالی ارگوی ولایت بدخشان، به شکست انجامیده و هفت تن از جنگجویان این گروه کشته و زخمی شده اند. ثنالله روحانی، سخنگوی پولیس بدخشان، روز سه شنبه، بیست و پنجم جوزا، به روزنامه ۸ صبح گفت که تهاجم طالبان بر ولسوالی ارگو عقب زده شده و در نتیجه چهار طالب کشته شده اند و سه تن دیگر زخم شدیدی بود.

پرواز های کابل استانبول و برعکس آن هر هفته به روز های جمعه

قیمت تکت رفت
190 USD

flyariana.com | Ariana Afghan Airlines | flyariana.official | +93 (0) 790 07 1333 | 1333

آریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

فصل تازه روابط ناتو با افغانستان مشخص شد

سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو)، فصل تازه روابط خود با افغانستان را مشخص کرد. سازمان ناتو در فصل تازه روابط خود با افغانستان، دخالت مستقیم در جنگ این کشور نخواهد داشت. جنگ فعلی افغانستان از دید ناتو یک جنگ داخلی است و نیازی به مداخله مستقیم این سازمان در این جنگ دیده نمی‌شود. با این وصف، ناتو در فصل تازه روابط خود با افغانستان، به آموزش نیروهای دولتی افغان و هم‌چنان حمایت مالی از این نیروها ادامه خواهد داد. قرار است، آموزش این نیروها در یک کشور ثالث انجام شود.

کشورهای عضو سازمان نظامی ناتو، هم‌چنان به فعالیت دیپلماتیک خود در افغانستان ادامه خواهند داد. آن‌ها برای اطمینان از ادامه این فعالیت در فضای امن، متعهد شده‌اند که هزینه مالی تأمین امنیت میدان هوایی کابل را تمویل کنند. گفته شده که ترکیه یکی از گزینه‌هایی است که احتمالاً مسوولیت تأمین امنیت این میدان هوایی را برعهده خواهد گرفت.

تلاش‌های دیپلماتیک ناتو در فصل تازه روابط این سازمان با افغانستان، روی روند صلح در این کشور متمرکز خواهد بود. هدف این سازمان آن است که دستاوردهای بیست ساله افغانستان از طریق مذاکرات سیاسی و توافق روی آینده این کشور حفظ شود. حقوق بشر، حقوق زنان و حقوق اقلیت‌ها، از مسائلی است که حفظ آن‌ها برای ناتو و جامعه جهانی بسیار مهم است. قطعاً ناتو در آینده خواهد کوشید که این دستاوردها در مذاکرات صلح و یا در نتیجه جنگ، نابود نشود.

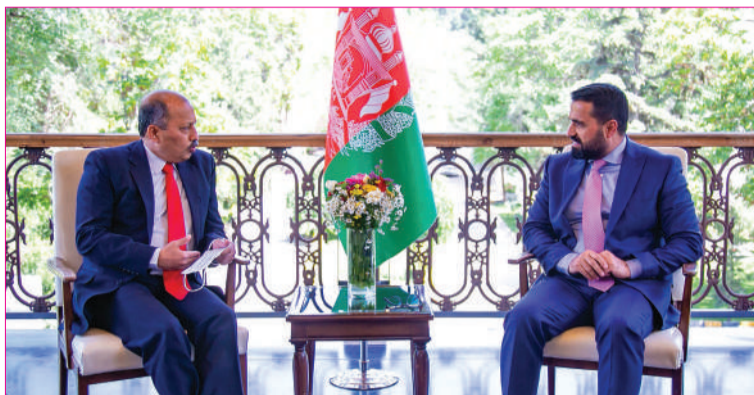
فعالیت تروریسم اما مسأله‌ای است که کماکان مایه نگرانی ناتو پس از خروج از افغانستان است. با این حال، تلاش ناتو آن است که برای مهار تهدیدات تروریستی از یک یا چند کشور دیگر در بیرون از افغانستان اقدام کند. این کشورها فعلاً زیر بحث است.

چیزی که در فصل تازه روابط ناتو با افغانستان روشن است، آن است که این سازمان دیگر به صورت مستقیم در جنگ افغانستان دخالت نخواهد داشت. این جنگ باید به تنهایی از سوی دولت افغانستان در برابر گروه شورشی طالبان دنبال شود. دخالت ناتو در صورت سقوط دولت افغانستان در این جنگ، نیز تاهنوز پیش‌بینی نشده است. با این وصف، اگر وضعیت به گونه‌ای پیش برود که فعالیت تروریست‌ها علیه امریکا و ناتو از خاک افغانستان از سر گرفته شود، در آن صورت امکان دخالت مجدد ناتو در افغانستان قطعی است.

با تکمیل روند خروج سربازان بین‌المللی از افغانستان در ماه سپتامبر، پیش‌بینی می‌شود که وضعیت در این کشور وخیم‌تر شود. گروه طالبان فعلاً به شدت در حال پیش‌روی است؛ طوری که در فصل بهار امسال کنترل بیش از ۲۶ ولسوالی را از دست دولت بیرون کرده است. طبق استراتژی «صبر و انتظار» این گروه، پیش‌بینی می‌شود که از ماه سپتامبر به بعد، جنگ در افغانستان وارد مرحله تازه‌تری شود. در این مرحله، گروه طالبان به نیت سقوط ولایت‌ها و تصرف مراکز شهرها، حملات گسترده‌ای را علیه نیروهای دولتی راه‌اندازی خواهد کرد. طبیعی است که در این حالت، جنگ با خشونت‌های بیش‌تر و تلفات انسانی بیش‌تر دنبال خواهد شد.

حالا که نیروهای دولتی افغان در جنگ با گروه شورشی طالبان تنها گذاشته شده‌اند، بهتر است که دولت روی آماده‌گی‌های بیش‌تر برای رویارویی با این گروه کار کند. روند صلح یک روند به شدت شکننده است و فعلاً امید نمی‌رود که این روند نتیجه فوری به دست دهد. متأسفانه جنگ تنها گزینه‌ای است که در حال حاضر در برابر دولت قرار دارد. با توجه به این که گروه طالبان از موضع زور و بیروزی صحبت می‌کند، بعید است که دیپلماسی صلح بتواند از شدت این جنگ در کوتاه‌مدت بکاهد. از این‌رو، دولت باید برای رویارویی با این واقعیت تلخ و غلبه بر چالش‌های پیش‌رو، کمرش را محکم ببندد و آستانه مقاومت خود در برابر طالبان را بالا ببرد. در شرایطی که دولت در جنگ با طالبان تنها مانده است، این مردم هستند که می‌توانند به یاری دولت بشتابند. مردم افغانستان با توجه به این که خاطره خوشی از طالبان ندارند، نیروی ذخیره قابل اتکا برای دولت در جنگ با گروه طالبان هستند. در شرایطی که بیم آن موجود باشد که کنترل بازی از دست بیرون می‌شود، باید به مردم مراجعه شود. تجارب نشان داده است که بسیج مردمی در هر شکل و شمایل آن، باعث تغییر بازی به نفع دولت و یا به زیان آن شده است. اگر دولت بتواند از این نیروی ذخیره به گونه درست استفاده کند، در جنگ قدرت با طالبان شکست نخواهد خورد. البته باید تأکید کرد که متکای اصلی دولت باید نیروهای دولتی باشد و پای مردم نباید بدون آن که برنامه روشنی آماده شده باشد، در این جنگ دخیل شود. متأسفانه نباید کار به این‌جا کشیده می‌شد؛ اما حالا که چنین شده است، چاره‌ای جز مقاومت نیست. باید تأکید کرد که جنگ راه‌حل قضیه افغانستان نیست. دولت به عنوان یک نهاد مسوول باید تلاش کند تا فرصت‌های صلح از دست نرود. در عین زمان، مقاومت در برابر یک گروه تمامیت‌خواه و خشونت‌طلب، نیز از مسوولیت‌های دولت است.

وزارت خارجه از سفیر پاکستان در مورد سخنان اخیر شاه‌محمد قریشی وضاحت خواست

۸صبح، کابل: معین سیاسی وزارت امور خارجه کشور در دیدار با سفیر پاکستان در کابل از او در مورد اظهارات اخیر وزیر امور خارجه این کشور در مورد افغانستان وضاحت خواسته است. این دیدار بین میرویس ناب، معین سیاسی وزارت امور خارجه و منصور احمدخان، سفیر پاکستان در کابل، پس از چاشت روز سه‌شنبه، بیست‌وپنجم جوزا، صورت گرفته است.

طبق اعلام وزارت خارجه، در این دیدار ناب از احمدخان خواسته است تا در مورد سخنان اخیر شاه‌محمد قریشی، وزیر خارجه پاکستان در مورد افغانستان وضاحت بدهد.

شاه‌محمد قریشی، وزیر خارجه پاکستان، روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، در نشست دوجانبه افغانستان- پاکستان با اشاره به سفر احتمالی رئیس‌جمهور غنی به امریکا گفت که اگر هدف از این سفر ملامت کردن پاکستان و مسوول دانستن این کشور در همه چالش‌ها و عدم

پیش‌رفت روند صلح باشد، هیچ کمکی نخواهد کرد. قریشی مشارکت در روند صلح را مسوولیت مشترک خواند و گفت که کشورش سهم خود را در روند صلح افغانستان به گونه صادقانه ادا کرده است. به گفته او، مردم افغانستان باید در مورد پیش‌رفت کشورشان تصمیم بگیرند و کسانی را که قادر به انجام این کار باشند، برگزینند.

وزارت امور خارجه اما در مورد پاسخ سفیر پاکستان درباره اظهارات شاه‌محمد قریشی جزئیات نداده است.

منصوراحمد خان در دیدار با معین سیاسی وزارت امور خارجه گفته است که کشورش به نقش و موقف دولت افغانستان برای موفقیت روند صلح تأکید دارد.

اخیراً تنش‌های لفظی بین مقام‌های پاکستانی و افغانستان روی مسأله صلح، حمایت پاکستان از طالبان و سایر موارد صورت شدت گرفته است.

سقوط ولسوالی‌ها؛

سرقوماندانی اعلی قوای مسلح برای سومین روز پی‌هم تشکیل جلسه داد

۸صبح، کابل: به دنبال تشدید حملات طالبان و سقوط پی‌هم ولسوالی‌ها، نشست سرقوماندانی اعلی قوای مسلح کشور برای سومین روز پی‌هم به ریاست محمدشرف غنی، رئیس‌جمهور، برگزار شد.

طبق اعلام ارگ، رئیس‌جمهور غنی در این نشست بر هم‌آهنگی بیش‌تر بین ارگان‌های امنیتی و دفاعی کشور تأکید کرده است.

این نشست پیش از چاشت روز سه‌شنبه، بیست‌وپنجم جوزا، در ارگ ریاست جمهوری برگزار شده است.

غنی به نهادهای امنیتی دستور داده است که به خاطر خنثاسازی دسپاس و برنامه‌های «شوم دشمن» و تأمین امنیت مردم، تلاش‌های خود را سرعت ببخشند و اقدامات عاجل کنند.

طبق اعلام ارگ، در نشست سرقوماندانی اعلی قوای مسلح روی آخرین پیش‌رفت‌ها درباره وضعیت عمومی امنیتی کشور بحث کرده است.

در این نشست، مسوولان سکتور امنیتی و دفاعی درباره وضعیت عمومی امنیتی کشور، تحرکات طالبان و برنامه‌های دفع و طرد این حملات گزارش داده‌اند.

نشست سرقوماندانی اعلی قوای مسلح به روزهای یک‌شنبه و دوشنبه نیز برگزار شده است. در این نشست‌ها نیز روی موارد مشابه تأکید شده است.

سرقوماندانی اعلی قوای مسلح در حالی به صورت پی‌هم تشکیل جلسه می‌دهد که حملات طالبان شدت گرفته است.

در دو ماه گذشته حدود ۲۰ ولسوالی به دست طالبان افتاده است. سقوط ولسوالی‌ها سبب نگرانی مردم شده است.

امرالله صالح منتقدان دولت را «مرتجع» خواند

۸صبح، کابل: مقام‌های محلی ولایت ننگرهار می‌گویند که تفنگ‌داران ناشناس در این ولایت بر کارمندان رضاکار برنامه تطبیق واکسین پولیو حمله کردند.

ضیالحق امرخیل، والی ولایت ننگرهار، می‌گوید که بامداد روز سه‌شنبه، بیست‌وپنجم جوزا، تفنگ‌داران ناشناس در سه حمله جداگانه بر واکسیناتوران فلج کودکان یک تن را کشته و پنج تن دیگر را زخمی کرده‌اند.

در همین حال، دستگیر نظری، سخنگوی وزارت صحت عامه، می‌گوید که در این حملات چهار تن کشته و سه تن دیگر زخمی شده‌اند.

به گفته نظری، دو نفر در ولسوالی خوگیانی و دو نفر دیگر در ولسوالی سرخورد ننگرهار کشته شده‌اند. در این حملات سه تن دیگر نیز زخم برداشتند که در شفاخانه حوزهای ننگرهار بستری هستند.

مسوولیت این حملات را فرد و یا گروهی بر عهده نگرفته است.

در گذشته نیز واکسیناتوران در ننگرهار هدف حمله مسلحانه قرار گرفته است. در دهم حمل امسال سه واکسیناتور زن در دو حمله مسلحانه در ننگرهار کشته شدند.

عبدالله:

واگذاری ولسوالی‌ها به طالبان «پایان شده» نیست

۸صبح، کابل: عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه ملی، گفته است که واگذاری پی‌درپی ولسوالی‌ها از سوی نیروهای امنیتی به طالبان بخشی از برنامه منظم نیست و ادعاهایی مبنی بر این که گویا ولسوالی‌ها طبق یک برنامه به طالبان واگذار می‌شود، درست نیست.

رئیس شورای عالی مصالحه ملی روز سه‌شنبه، بیست‌وپنجم جوزا، در نشست با شماری از جوانان که از سوی نهاد فریدریش ایبرت برگزار شد، گفته است که عوامل متعدد باعث می‌شود که نیروهای امنیتی ولسوالی‌ها و مناطق را رها کنند.

با این حال، او افزوده است: «با وجود این که سقوط پی‌هم ولسوالی‌ها، نگرانی‌هایی را در میان مردم ایجاد کرده است، اما مردم از نیروهای امنیتی خود حمایت می‌کنند. می‌دانیم که شرایط ناگوار است، اما مسوولیت همه ما است که بار سختی را بکشیم و از وضعیت موجود گذر کنیم.»

عبدالله عبدالله از جانب دیگر گفته است که جمهوری اسلامی افغانستان و جامعه جهانی هم نظرند که معضل فعلی افغانستان راه حل نظامی ندارد، اما طالبان تا هنوز هم قناعت نکرده‌اند.

او با اشاره به اعلامیه علمای مسلمان در عربستان سعودی گفته است که با خروج نیروهای خارجی از افغانستان، آخرین دلیل ادامه جنگ از میان رفت و ادامه این جنگ دیگر مشروعیت ندارد و یگانه راه حل دوام مذاکرات است.

رئیس شورای عالی مصالحه ملی بر پایان دادن به ناراضی‌های مردم از حکومت، تأمین اصلاحات و اقدامات لازم تأکید کرده است.

عبدالله عبدالله گفته است که در روند صلح، نظریات و نگرانی‌های تمام اقشار جامعه منعکس خواهد شد.

در جریان دو ماه گذشته بیش از ۲۰ ولسوالی به دست طالبان افتاده است. سقوط پی‌هم ولسوالی‌ها باعث نگرانی مردم شده و در عین حال شائبه این‌که ولسوالی‌ها به صورت

«برنامه‌ریزی شده و مشکوک» به طالبان واگذار می‌شود، نیز وجود داشته است.

تفنگ‌داران ناشناس

واکسیناتوران رضاکار پولیو را در ننگرهار به گلوله بستند

۸صبح، کابل: مقام‌های محلی ولایت ننگرهار می‌گویند که تفنگ‌داران ناشناس در این ولایت بر کارمندان رضاکار برنامه تطبیق واکسین پولیو حمله کردند.

ضیالحق امرخیل، والی ولایت ننگرهار، می‌گوید که بامداد روز سه‌شنبه، بیست‌وپنجم جوزا، تفنگ‌داران ناشناس در سه حمله جداگانه بر واکسیناتوران فلج کودکان یک تن را کشته و پنج تن دیگر را زخمی کرده‌اند.

در همین حال، دستگیر نظری، سخنگوی وزارت صحت عامه، می‌گوید که در این حملات چهار تن کشته و سه تن دیگر زخمی شده‌اند.

به گفته نظری، دو نفر در ولسوالی خوگیانی و دو نفر دیگر در ولسوالی سرخورد ننگرهار کشته شده‌اند. در این حملات سه تن دیگر نیز زخم برداشتند که در شفاخانه حوزهای ننگرهار بستری هستند.

مسوولیت این حملات را فرد و یا گروهی بر عهده نگرفته است.

در گذشته نیز واکسیناتوران در ننگرهار هدف حمله مسلحانه قرار گرفته است. در دهم حمل امسال سه واکسیناتور زن در دو حمله مسلحانه در ننگرهار کشته شدند.

خطر فلج بیش از پیش کودکان را تهدید می کند

حسین بهار

گسترش دامنه جنگ در کشور و به ویژه کشته شدن کارمندان صحتی، نگرانی از پوشش نیافتن برنامه های صحتی و افزایش بیماری ها را افزایش داده است. به دنبال پنج حمله جداگانه افراد ناشناس بر کارمندان برنامه تطبیق واکسین پوليو در ننگرهار، دست کم پنج واکسیناتور کشته و چهار تن دیگرشان زخمی شدند. این حمله در روز دوم کارزار سراسری پنج روزه تطبیق واکسین پوليو در کشور رخ داد. وزارت صحت عامه با ابراز نگرانی از وضعیت امنیتی کارمندان صحتی، تصریح می کند که این برنامه سیاسی نیست. به باور مسوولان، تطبیق نشدن واکسین سبب گسترش دامنه پوليو و سرانجام افزایش آمارهای آن می شود. کشورها و نهادهای بین المللی نیز به این حملات واکنش نشان دادند. سفارت امریکا در کابل خواستار رسیده گی فوری به این قضیه و مجازات عاملان آن شد. معاون یوناما در افغانستان و هماهنگ کننده

کمک های بشردوستانه این نهاد در کابل نیز به رویداد حمله بر کارکنان صحتی در ننگرهار واکنش نشان داد و آن را محکوم کرد. این نهاد تصریح کرده است که روند تطبیق واکسین پوليو در حوزه شرق کشور به تعلیق درآمده است. براساس آمارهای سازمان بهداشت جهانی، در جریان ماه می و در پی چهار رویداد جداگانه، دو کارکن صحتی کشته و چهار تن دیگر زخمی شده اند. افراد ناشناس در ننگرهار بامداد روز سه شنبه بر کارکنان صحتی حمله کردند. این کارکنان واکسیناتورانی بودند که واکسین پوليو را در جریان برنامه پنج روزه به کودکان زیر پنج سال تطبیق می کردند. هرچند مقام ها پس از این رویداد گزارش دادند که یک تن کشته و پنج تن دیگر زخمی شده اند، اما در ادامه وزارت صحت عامه آمار تلفات را چهار کشته و سه زخمی اعلام کرد. سرانجام عطاالله خویگانی، سخنگوی والی ننگرهار، گفت که در پی پنج رویداد جداگانه در شهر جلال آباد و ولسوالی های خویگانی و سرخ رود، دست کم پنج واکسیناتور کشته و چهار تن دیگر زخمی شده اند. گفتنی است که مسوولیت این رویداد را تا پایان روز

سه شنبه، بیست و پنجم جوزا، هیچ فرد یا گروهی برعهده نگرفته است. طالبان نیز در مورد این رویداد چیزی نگفته اند.

وزارت صحت عامه اما در سهم خود از وضعیت موجود ابراز نگرانی می کند. دستگیر نظری، سخنگوی وزارت صحت عامه، روز سه شنبه، بیست و پنجم جوزا، به روزنامه ۸ صبح با ابراز نگرانی از وضعیت موجود، گفت که این وزارت موضوع را با وزارت امور داخله و مسوولان محلی ننگرهار در میان گذاشته است. او افزود که هرچند این نهادها وعده همکاری داده اند، اما به گفته نظری، تلاش بر این است تا روند واکسین پوليو تطبیق شود؛ زیرا در غیر آن، آمار ابتلا به پوليو در کشور افزایش می یابد. سخنگوی وزارت صحت عامه تصریح کرد که برنامه واکسین پوليو یک برنامه «غیرسیاسی» است و از طرف های دیگر در جنگ افغانستان می خواهد تا این موضوع را مراعات کنند. مسوولان وزارت صحت عامه هرچند بر فنی بودن این نهاد تأکید می کند، اما می گوید که این برنامه در جریان سه سال گذشته در نقاط مختلف کشور از سوی گروه طالبان متوقف شده است و این موضوع سبب شده که بین دوونیم تا سه میلیون کودک به واکسین پوليو دسترسی نداشته باشند.

حملات بر کارمندان برنامه واکسین پوليو در شرق کشور با واکنش های جدی روبه رو شد. هرچند نهادهای داخلی در این مورد تا پایان روز گذشته چیزی نگفتند، اما نماینده گی های برخی از کشورهای خارجی و نهادهای بین المللی به آن واکنش نشان دادند. راس ویلسون، کاردار سفارت امریکا در کابل، با نشر یک رشته توییت، حمله بر کارکنان صحتی در ننگرهار را محکوم کرد. او در ادامه خواستار «رسیده گی فوری» به این رویداد و هم چنان محاکمه عاملان آن شد. او افزود

که امریکا یک جا با افغانستان به تلاش های گسترده برای تطبیق برنامه واکسین پوليو و ریشه کن کردن آن ادامه می دهد.

هم زمان با این، دفتر هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) نیز به این رویداد واکنش نشان داد. رامز الاکبروف، معاون نماینده دبیرکل سازمان ملل متحد در افغانستان و هماهنگ کننده مقیم امور بشردوستانه روز سه شنبه، بیست و پنجم جوزا، گفت که سازمان ملل متحد همه حملات به کارکنان صحتی در هر نقطه جهان را محکوم می کند. به گفته او، ارایه کمک های صحتی به گونه بی طرفانه انجام می شود و هرگونه حمله بر کارکنان صحتی در واقع حمله بر کودکانی است که آنان تلاش برای محافظت شان دارند. او افزود که از «وحشی گری این کشتارها» وحشت زده است. او خواستار توقف فوری این حملات و تحقیق و محاکمه عاملان آن شد. الاکبروف تأیید کرد که واکسیناسیون فلج اطفال در حوزه شرق کشور به حالت تعلیق درآمده است.

پیش از این نیز واکسیناتوران در شرق کشور هدف حمله افراد ناشناس قرار گرفته بودند. در دهم حمل سال روان، افراد ناشناس در سه نقطه بر واکسیناتوران در ننگرهار حمله کردند که در پی آن، سه واکسیناتور زن کشته شدند. باشندگان قندهار، هلمند، زابل، نیمروز و ارزگان پیش تر از متوقف شدن این روند در ولایت های شان توسط گروه طالبان ابراز نگرانی کرده بودند. طالبان اما در جریان ماه های پیش گفته بودند که تطبیق خانه به خانه واکسین بخشی از «روند استخباراتی» است و این گروه به جای آن، روند تطبیق در مساجد را پیشنهاد می کند. گفتنی است که براساس آمارها، میزان ابتلا به پوليو در کشور در جریان سال ۲۰۲۰ افزایش یافته بود.

جنگ در شمال؛

مرکز سرپل در تیررس طالبان است

شکیبا سعیدی

سرپل در مجلس نماینده گان، به روزنامه ۸ صبح گفت که در حال حاضر از شش ولسوالی این ولایت، پنج ولسوالی آن در تصرف گروه طالبان است. به گفته او، کنترل ولسوالی های سوزمه قلعه، گوسفندی، صیاد، کوهستانات و سانچارک از اختیار دولت برآمده و در اختیار طالبان قرار دارد. هرچند ولسوالی کوهستانات نزدیک به پنج سال است که در اختیار طالبان قرار دارد، اما سایر ولسوالی ها در جریان پنج روز گذشته از سوی این گروه تصرف شده است.

حمیدالله بیگ سقوط این ولسوالی ها را «مشکوک» خواند و گفت که به جز از ولسوالی های سوزمه قلعه و صیاد که در درگیری کوتاه از دست رفته، دو ولسوالی دیگر بدون مقاومت نیروهای امنیتی در تصرف این گروه درآمده است. به گفته او به رغم این که فرماندان قبول اردوی ۲۰۹ شاهین نیز در سرپل حضور دارد، این ولسوالی ها بدون کدام مقاومت سقوط کرده است. از سوی دیگر او خاطر نشان کرد که با سقوط این ولسوالی ها، مقدار زیاد سلاح و مهمات نیروهای امنیتی به دست طالبان افتاده است. این عضو مجلس نماینده گان هم چنان خاطر نشان کرد که طالبان این ولایت را در محاصره خود گرفته و راه های مواصلاتی به سایر ولایت ها را مسدود کرده اند. به گفته بیگ هم اکنون مردم در مضیقه اقتصادی قرار دارند و بهای مواد خوراکی نیز افزایش یافته است.

عنایت الله معلم، عضو شورای ولایتی سرپل، نیز وضعیت امنیتی این ولایت را بحرانی توصیف کرد. او به روزنامه ۸ صبح گفت که ولسوالی های این ولایت یکی پی دیگر بدون کدام مقاومت سقوط کرده و به تصرف گروه طالبان درآمده است. به گفته او، تنها مرکز ولایت و ولسوالی بلخاب در اختیار دولت است و سایر بخش ها به گونه کامل در تسلط طالبان قرار دارد. معلم وضعیت بلخاب را نیز بحرانی توصیف کرد و گفت که اگر این ولسوالی هم سقوط کند، ولایت های هم جوار در تیررس طالبان قرار خواهد گرفت. او گفت: «فقط مرکز سرپل و ولسوالی بلخاب باقی مانده است. تمام راه ها بند است. سقوط این ولسوالی ها برای ما معما شده است. تنها در صیاد و سوزمه قلعه مقاومت صورت گرفت که منجر به تلفات سنگین نیروهای امنیتی شد. اگر کل ولسوالی ها به دست طالبان سقوط کند، مزار (بلخ)، سمنگان و ولایت های هم جوارش تهدید

در جاهای امن مسکن گزین شده اند. او افزود که قیمت مواد غذایی به دلیل جنگ های جاری افزایش و توان اقتصادی مردم کاهش یافته است.

در همین حال باشندگان سرپل از ادامه وضعیت ابراز نگرانی می کنند و می گویند که به دلیل جنگ های اخیر مردم به وحشت افتاده اند. عبدالله سروش، باشندگان ولایت سرپل، گفت که طالبان از چند روز به این سو حملات شان را تشدید کرده و تنها در پنج روز اخیر چهار ولسوالی را تصرف کرده اند. به گفته او هم اکنون جنگ در دو کیلومتری سرپل رسیده و این شهر زیر تهدید طالبان قرار دارد. این باشندگان سرپل تصریح کرد که بیش تر مردم در این ولایت به دلیل جنگ و خشونت، در کوه ها و جاهای امن مسکن گزین شده اند. به گفته او، هرچند طالبان از مردم خواسته اند که خانه های شان را ترک نکنند، اما مردم نگران اند. سروش گفت که ولایت سرپل در محاصره قرار دارد. از جانب دیگر او گفت که در جریان روزهای اخیر قیمت مواد خوراکی در این ولایت افزایش یافته است. به گفته او، طالبان به موثرهای باری اجازه تردد نمی دهند و مواد غذایی از ولایت های هم جوار به سرپل وارد نمی شود. او از حکومت به ویژه نهادهای امنیتی خواست که نگرانی های مردم را درک و این ولایت را از وجود گروه طالبان پاک سازی کنند.

خواستیم دیدگاه حکومت محلی سرپل را نیز در مورد وضعیت امنیتی این ولایت داشته باشیم، اما با تماس های مکرر موفق به برقراری تماس نشدیم. در همین حال وزارت دفاع ملی می گوید که این نهاد برنامه جامع را به خاطر پاک سازی سرپل از وجود مخالفان مسلح روی دست دارد. روح الله احمدزی، سخنگوی وزارت دفاع ملی، در صحبت با روزنامه ۸ صبح به مردم سرپل اطمینان داد که این ولایت از وجود گروه طالبان پاک سازی خواهد شد. او اما تصریح کرد که طالبان در خانه های مردم جا گرفته اند و این کار پاک سازی را با کندی مواجه کرده است. احمدزی افزود که نیروهای ارتش به خاطر جلوگیری از تلفات غیرنظامیان، عملیات هوایی و زمینی را محتاطانه اجرا می کنند. سخنگوی وزارت دفاع ملی تأکید کرد که این وزارت برنامه منظم با تشریک مساعی تمامی نهادهای امنیتی روی دست دارد. سرپل از ولایت های نسبتاً ناامن در شمال کشور است. این ولایت همواره محور توجه گروه طالبان بوده است. این گروه با انجام حملات تهاجمی و انفجاری، از مردم این ولایت قربانی گرفته است.

قیمت مواد خوراکی افزایش یافته است

اسدالله دانش، عضو دیگر شورای ولایتی سرپل، به روزنامه ۸ صبح گفت که تنها در چند روز اخیر چهار ولسوالی در این ولایت سقوط کرده است. به گفته او نیروهای امنیتی از این ساحات به مرکز سرپل عقب نشینی کرده اند یا هم به کوه ها و ساحات امن پناه برده اند. در عین حال او تصریح کرد که به دلیل ادامه جنگ و خشونت، باشندگان محل نیز متواری و

کارشکنی در صلح، عقب‌نشینی در جنگ

در حال حاضر، نیاز است که حکومت برنامه خود را برای مردم مشخص و واضح کند. اگر برنامه حکومت، صلح با گروه طالبان است، نیاز است گام‌های عملی در این مورد برداشته و با مردم در میان گذاشته شود. یکی از مسائل مهم در مورد روند صلح، ایجاد اجماع سیاسی است. اگر تمرکز حکومت روی روند صلح با طالبان است، نیاز است که قبل از هر چیز دیگری، اجماع سیاسی ایجاد شود. اجماع سیاسی نیز با تشکیل شورای عالی دولت ممکن می‌شود. اگر حکومت از صلح با گروه طالبان ناامید است و گزینه فقط جنگ برای پیروزی است، نباید ولسوالی‌ها را هر روز به صورت پی‌هم به طالبان واگذار کند.

حبیب حمیدزاده

بالاخره حلقه محاصره هر روز بر مردم و نظام در حال تنگ‌تر شدن است. در ماه جوزا در میدان‌های نبرد، طالب درخشیده است. گروه طالبان از اول تا ۲۴ جوزا، حدود ۲۰ ولسوالی را سقوط داده و به تصرف و تسخیر خویش در آورده است.

در حال حاضر، نیاز است که حکومت برنامه خود را برای مردم مشخص و واضح کند. اگر برنامه حکومت، صلح با گروه طالبان است، نیاز است گام‌های عملی در این مورد برداشته و با مردم در میان گذاشته شود. یکی از مسائل مهم در مورد روند صلح، ایجاد اجماع سیاسی است. اگر تمرکز حکومت روی روند صلح با طالبان است، نیاز است که قبل از هر چیز دیگری، اجماع سیاسی ایجاد شود. اجماع سیاسی نیز با تشکیل شورای عالی دولت ممکن می‌شود. اگر حکومت از صلح با گروه طالبان ناامید است و گزینه فقط جنگ برای پیروزی است، نباید ولسوالی‌ها را هر روز به صورت پی‌هم به طالبان واگذار کند. پرسش مردم در حال حاضر این است که اگر انتخاب حکومت جنگ است، چرا اراضی زیر حاکمیت خود را به بهانه «عقب‌نشینی تاکتیکی» ترک می‌کند و به طالب می‌سپارد؟ اگر حکومت واقعاً متعهد به جنگ در برابر طالب است، به جای مزاحمت برای خیزش‌ها و فرماندهان محلی، چرا از آنان کمک نمی‌طلبد و برای سرکوب گروه طالبان از آنان استفاده نمی‌کند؟ در شرایط کنونی که موازنه جنگ در بعضی از ولایات به نفع گروه طالبان در حال تغییر است، حکومت باید از خیزش‌های مردمی و فرماندهان محلی برای سرکوب این گروه کمک بخواهد.

سیاسی و به منظور کار مشترک بالای روند صلح با گروه طالبان، شورای عالی دولت ایجاد شود. اما این مسأله مهم ملی به دلیل کارشکنی‌های ارگ هم‌چنان نامشخص و نامعلوم است. در حالی که گروه طالبان در میدان و دیپلماسی در حال پیش‌روی و به دست آوردن امتیازهای بی‌پیشینه است، تیم جمهوری به دلیل غرق بودن در تعصب و رفتارهای سلیقه‌ای، باعث قربانی شدن روندهای ملی و فرصت‌های تاریخی می‌شود. ایجاد شورای عالی دولت حیثیت بزرگ‌ترین اجماع سیاسی افغانستان را خواهد داشت. برخلاف وعده و وعیدهای اشرف غنی، او در ایجاد اجماع سیاسی که حل و تحقق بسیاری از مسائل ملی به ایجاد آن بسته‌گی دارد، ناکام است. اگر آقای غنی و رهبران پرنفوذ و مطرح افغانستان واقعاً نسبت به منافع ملی کشور متعهد هستند و خطر سلطه دوباره طالب را جدی می‌گیرند، بایستی از این فرصت برای ایجاد جبهه قوی سیاسی و متحد در برابر طالب استفاده کنند. این در حالی است که حکومت همانند مسأله صلح، در ایجاد این مهم نیز ناکام بوده است.

جمهوری هم در مسائل بزرگ ملی و داخلی ناکام است و هم در برابر تصمیم‌هایی که بر او تحمیل شده است، خوب عمل نمی‌کند. جمهوری نه در روند صلح درخشیده و نه در ایجاد شورای عالی دولت موفقانه عمل کرده است. پیش‌روی گروه طالبان نشان می‌دهد که میدان جنگ هم در حال از دست رفتن است و

شهروندان کشور چشم‌انتظار ختم منازعه چهل ساله و برقراری صلح در کشور هستند. صلح از راه دیپلماسی منطقه‌ای، جهانی و اجماع داخلی میسر است. مردم انتظار دارند که حکومت برای به نتیجه رسیدن صلح از هر راه ممکن، سعی و تلاش کند؛ اما خلاف این توقع، حکومت در این مورد چیزی برای گفتن ندارد و در نتیجه ناکام است.

ایجاد شورای عالی دولت از نیازهای اصلی شرایط بد حاکم در کشور است. ایجاد این شورا اتحاد و جمع بودن رهبران بانفوذ و تأثیرگذار کشور را تضمین می‌کند. طرف‌هایی که حکومت برحال را تشکیل دادند، متعهد شده بودند که برای ایجاد وحدت در تصمیم‌گیری‌ها و جلوگیری از افتراق

ملی‌شگرایی و ضعف شدن ارتش؛ راه‌حل چیست؟

ابومسلم خراسانی

ملی‌شه یا شبه‌نظامی به فرد مسلحی گفته می‌شود که از میان شهروندان عادی برای پیش‌برد جنگ استفاده شده باشد. در گروه‌های شبه‌نظامی، افراد بدون این‌که آموزش کافی ببینند، از میان توده‌های مردم استخدام می‌شوند و هدف استخدام آن‌ها، پیش‌برد جنگ در شرایط دشوار است. دولت‌ها، سازمان‌های نظامی، افراد سیاسی و گروه‌های قومی در زمانه‌ها و زمینه‌های متفاوت، برای رسیدن به اهداف سیاسی - اقتصادی‌شان، از شبه‌نظامیان استفاده ابزاری می‌کنند تا به اهداف خود برسند.

در افغانستان، نقش شبه‌نظامیان همیشه برجسته بوده است. از حکومت احمدشاه ابدالی شروع تا رژیم‌ها و حکومت‌های متفاوتی که در افغانستان قدرت‌نمایی و چند صباحی حکومت کردند، نیروهای شبه‌نظامی نقش داشته‌اند؛ از ملیشه‌های قزلباش که در بدل پول، مخالفان احمدشاه ابدالی را در قرن هژدهم سرکوب کردند تا نیروهایی که رژیم کمونیستی برای سرکوب مجاهدین استخدام کرده بود، از نیروهای پولیس و اردوی محلی رژیم پسان که برای سرکوب طالبان استخدام شده بودند تا نیروهای شبه‌نظامی که در شمال و جنوب، قدرت درون‌دولتی ایجاد کرده‌اند و خود را دولت فرض می‌کنند.

با این حال، نخستین دولتی که در افغانستان به گونه نظام‌مند دست به ایجاد، آموزش و حمایت گروه‌های شبه‌نظامی زد؛ رژیم کمونیستی بود که در جنگ متعارف، میدان را به مجاهدین باخته بود؛ مجاهدینی که غرب و پاکستان از آن‌ها حمایت مالی و لوژستیکی می‌کردند تا روس‌ها را از افغانستان بیرون و رژیم وابسته به شوروی را سرنگون کنند. اما پرسش این است که آیا ملیشه‌گرایی به عنوان روشی که پیوسته در تاریخ افغانستان وجود داشته، توانسته است، امنیت را تأمین کند؟ آیا بین نامنی و ملیشه‌گرایی رابطه معناداری وجود دارد؟

قبل از آسیب‌شناسی حضور شبه‌نظامیان در ساختار سیاسی - نظامی افغانستان و نقش آن‌ها در خلق نامنی، ذکر این نکته مهم است که هیچ یکی از دولت‌های گذشته و حال، به گونه کامل بر جغرافیایی سیاسی افغانستان حاکمیت نداشته‌اند. تنها «امیر آهنین»، عبدالرحمان خان با ستم‌گری و ظلم برای مدت کوتاهی توانست بر بخش بزرگی از جغرافیای افغانستان حکومت کند که البته حکومت او نیز شکننده، مقطعی و پر از شورش و خشونت بود. برای همین، دولت‌ها در افغانستان مجبور شده‌اند از نیروهای شبه‌نظامی برای

حاکمیت خود در قلمروهای دور استفاده کنند. پرسش این است که کاربرد ملیشه‌ها در امر تأمین امنیت چه پیامدهایی داشته است؟

ملی‌شه‌گرایی و خلق نامنی

ملی‌شه‌ها همواره در افغانستان نامنی خلق کرده و در مواردی با عدم وفاداری‌شان دولت‌ها را سرنگون کرده‌اند. رژیم کمونیستی در کابل، مثال روشن این ادعا است. این رژیم درست زمانی ساقط شد که نیروهای شبه‌نظامی وفادار به آن، جانب مجاهدین را گرفتند و به دولت مرکزی پشت کردند. اگرچه در سقوط رژیم کمونیستی عوامل منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای نیز دخیل بود؛ اما یکی از عوامل داخلی، هم‌بسته‌گی شماری از رهبران شبه‌نظامیان با تنظیم‌های جهادی بود.

ملی‌شه‌ها در چند بُعد می‌توانند نامنی خلق کنند. این نیروها با تجاوزه به حریم خصوصی توده‌های مردم، باج‌گیری، قانون‌گریزی و ایجاد وحشت و خشونت، نامنی اجتماعی خلق می‌کنند. این موارد، از بارزترین نامنی‌های اجتماعی است که توسط این نیروها در حومه‌های شهر و مناطقی که دولت حاکمیت و دست‌رسی چندانی به آن ندارد، به وجود می‌آید. از سوی دیگر، ملیشه‌ها در برابر هیچ نهادی پاسخگو نیستند، از این‌رو، در موارد زیادی دست به اقدامات غیرقانونی زده‌اند که حداقل در تاریخ افغانستان مصداق‌های بی‌شمار دارد. کافی است به شکایت‌ها از نیروهای پولیس و اردوی محلی در روستاها توجه

ملی‌شه‌ها و مسأله وابسته‌گی

ملی‌شه‌ها افرادی‌اند که از راه جنگ ارتزاق می‌کنند. حضور این نیروها در ساختارهای نظامی - سیاسی افغانستان باعث شده است که آن‌ها هرازگاهی به منابع مالی بیرونی وصل شوند و این‌گونه در مسیر اهداف خارجی‌ها حرکت کنند. کشورهای مختلف، در افغانستان از ملیشه‌ها و نیروهای فرودولتی غیرقانونی حمایت کرده و به آن‌ها پول داده‌اند. این می‌رساند که ملیشه‌ها تنها به پول و نیازهای مالی‌شان وفادار هستند. مزید بر این، می‌توان آنان را به ملیشه‌های قومی، حزبی و مذهبی تقسیم کرد.

وابسته‌گی شبه‌نظامیان به کشورها، گروه‌ها و مراکز بیرونی، به نامنی افغانستان افزوده و امنیت ملی به عنوان کلان ساختار تأمین‌کننده امنیت سرزمین، مردم و دولت را با خطر مواجه کرده است. هر باری که دولت‌ها به ملیشه‌ها تکیه کرده، تاوان سنگین داده و در نهایت با سقوط مواجه شده‌اند. این وابسته‌گی به اندازه‌ای برجسته بوده است که نیروهای ملیشه به گونه روشن در خط اهداف کشورهای دیگر عمل کرده و منافع ملی افغانستان را نادیده گرفته‌اند. کشورهای همسایه افغانستان همواره از شبه‌نظامیان استفاده سیاسی - نظامی کرده، به گونه‌ای که ملیشه‌ها التزام بیش‌تر به رهبران قومی و کشورهای بیگانه داشته‌اند تا

دولت‌های مستقر در مرکز.

مزید بر این، هیچ اعتمادی به وفاداری ملیشه‌ها وجود ندارد. آن‌ها فاقد یک استراتژی نظام‌مند، فکر آینده‌نگر و بینش مردم‌محورانه هستند تا برای منافع ملی خود کار کنند. شاید حضور آن‌ها در ساختارهای نظامی - سیاسی فایده مقطعی و زودگذر داشته باشد؛ اما در درازمدت آسیب‌های بی‌شماری را به وجود می‌آورد. آسیب‌هایی که حتا ممکن است، هستی دولت‌ها و نظام‌های سیاسی را نشانه بگیرد و بدل به بزرگ‌ترین مشکل دولت‌ها در امر تطبیق قانون شود. چنان‌چه تاریخ افغانستان نشان‌دهنده آن است که چطور این نیروها به جامعه بومی، دولت‌های مرکزی و مردم عادی آسیب زده‌اند.

ملی‌شه‌گرایی و تضعیف ارتش

آسیب دیگری که خیلی زیان‌بار است و سیستم دفاعی یک دولت را با چالش جدی مواجه می‌کند؛ تبدیل شدن ملیشه‌گری به یک شغل است که این امر روند جذب افراد به ارتش را کم‌رنگ می‌کند. برای این‌که جذب شدن در ساختارهای شبه‌نظامی آسان‌تر و درآمد مالی غیرقانونی آن بیش‌تر است. نیروهایی که در این قالب مصروف نبرد هستند، در برابر هیچ نهادی مسوولیت ندارند. دست آن‌ها برای انجام هر عمل خلاف قانون باز است. به عبارت دیگر، یک رابطه مستقیم بین رشد ملیشه‌گرایی و تضعیف ارتش وجود دارد. به هر پیمانه‌ای که ارتش یک کشور قوی می‌شود، ساختارهای فرودولتی و نیروهای شبه‌نظامی در آن کشور، ضعیف می‌شوند. برای همین، وقتی رویکرد شوروی و دولت دموکراتیک افغانستان نسبت به جنگ ملیشه‌محور شد، نقش ارتش کم‌رنگ شد و در نهایت دولت مستقر در کابل سقوط کرد.

با توجه به این آسیب‌ها، می‌توان گفت که ملیشه‌گرایی تهدید بزرگ در برابر امنیت ملی افغانستان است. بدون یک دولت قانونی عدالت‌محور که جزیره‌های قدرت، نیروهای فرودولتی و ملیشه‌های قومی و مذهبی را تضعیف و سرکوب کند، رسیدن به یک امنیت نسبی در افغانستان ناممکن است. ملیشه‌گرایی زمینه‌ساز آسیب‌های دیگر چون شورش و تولید مواد مخدر می‌شود. بنابراین، اگر دولت افغانستان و رهبران نهاد‌های امنیتی و دفاعی می‌خواهند چرخه امنیت افغانستان به گونه درست بچرخد، لازم است زمینه رشد ملیشه‌گرایی و فرهنگ نظامی‌گری را نابود کنند. با حضور ملیشه‌ها هیچ دولتی پیروز نمی‌شود.

+93) 700 175 510 / +93) 788 788 799

جهت سفارش آگهی‌تان با شماره‌های روبه‌رو در تماس شوید:

روزنامه ۸ صبح برای توسعه کسب و کارتان صفحه‌ی ویژه تبلیغات ایجاد کرد. روزنامه ۸ صبح به هدف کمک و حمایت از توسعه مشاغل و تجارت، تبلیغات شما را با هزینه کم‌تر و کیفیت بهتر نشر می‌کند. این روزنامه یک صفحه‌ی ویژه تبلیغاتی را به همین منظور راه‌اندازی کرده است. در این صفحه‌ی ویژه به تناسب استطاعت شما فضا وجود دارد. ما با داشتن تیراژ بلند در نسخه‌ی چاپی و مخاطبان حداکثری در پایگاه‌های مجازی‌مان آماده همکاری با مشاغل و کسب‌وکارهای مختلف هستیم تا تبلیغات شما را با مخاطبان خود به اشتراک بگذاریم.

بهزاد فرنیچر

Email: behzad.dost@gmail.com 0781 700 000

بهزاد فرنیچر کیفیت بهتر

آدرس: چهارراهی بره‌کی، کابل، افغانستان

شرکت خدمات IT برتر تیک

لیست بهترین خدمات ما

- طراحی وبسایت
- وب هاستینگ و ثبت دامین
- طراحی و توسعه دیتابیس
- ساخت برنامه‌های موبایل
- طراحی و پیاده سازی نتورک
- نصب کامره‌های امنیتی
- بازاریابی از طریق شبکه‌های اجتماعی
- گرافیک دیجیتال (لوگو، بروشور، ویزیت کارت...)
- سنو (بالا بردن رتبه سایت در صفحه اول گوگل)

+93777690909

info@bartartech.com

+93787935900

www.bartartech.com

کوته سنگی، کولابی دواخانه، کابل افغانستان

آشپزخانه مادر

تهیه غذاهای با کیفیت با نازل ترین قیمت
برای محافل رسمی و شخصی

آشپزخانه مادر یکی از مدرن ترین و پیشرفته ترین آشپزخانه‌های پایتخت است که افتخار دارد برای اولین بار در افغانستان با ویژگی‌های منحصر به خودش به فعالیت آغاز نموده است. آشپزخانه مادر افتخار دارد که بهترین و باکیفیت‌ترین غذاهای داخلی و خارجی را با مجرب ترین آشپزها برای محافل رسمی و شخصی، مهمانی‌ها و دعوت‌ها، ورکشاپ‌ها و سمینارها با انتقال رایگان به اسرع وقت با نازل ترین قیمت در خدمت مشتریان عزیز قرار دارد. ما در تلاش هستیم تا با ارائه خدمات صادقانه و متفاوت از دیگران اعتبار و رضایت مشتریان محترم‌مان را کسب کنیم و باورمندیم که گنجی با ارزش‌تر از رضایت و خدمت صادقانه برای همشهریان ما وجود ندارد.

شماره‌های تماس: ۰۷۷۰۶۷۶۴۶۵ - ۰۷۰۷۱۳۱۳۲۶

آدرس: سرک اول کارته چهار، کوچه لیسه عالی رابعه بلخی

شفاخانه آینه صحت

تخفیف ویژه
۲۸۰۰۰ افغانی

کاشت مو طبیعی به روش FUE

کاشت مو یکی از تداوی‌های عمده و اساسی برای طاسی سر است. در این تداوی موها از ساحات عقب سر یعنی قسمت‌هایی که موها قوی‌تر هستند و مساعد به ریزش نیستند گرفته شده و به قسمت جلو سر یعنی جاهای خالی انتقال داده می‌شود. قبلاً هموطنان ما برای اجرای این عملیه مجبور به سفر به خارج از کشور بودند اما فعلاً این عملیه در داخل کشور با مصارف کمتر قابل اجرا است. تیم مرکز جلدی و زیبایی شفاخانه آینه صحت با سرپرستی داکتر پامیرحسین صالحی، داکتر میوند حبیب و داکتر وحیدالله عاشر، با در نظر داشت شرایط اقتصادی هموطنان ما کاشت مو را با کیفیت عالی و تخفیف ویژه انجام می‌دهد.

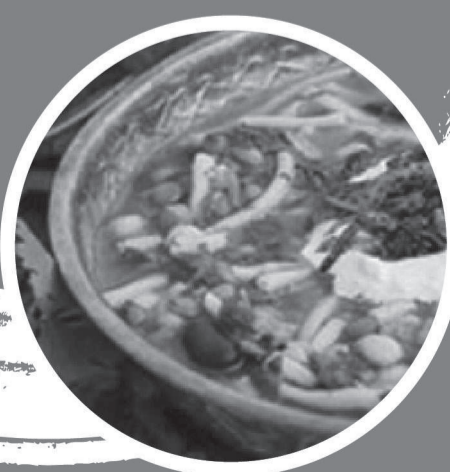
آدرس: بین چهارراهی پروان دوم و گل سرخ، شفاخانه آینه صحت

شماره تماس: ۰۷۸۱۲۳۵۰۴۰

آشردلیذیر

یک بار امتحان کنید
بار بار نوش جان

آدرس: جاده بابہ مزاری، مهتاب قلعه، روبروی شفاخانه محمدعلی جناح، جوار دانشگاه رابعه بلخی
شماره تماس: ۰۷۷۵۲۰۷۳۶۸

مشکلات فلسفه در زمان شیوع کرونا

محمدزمان سیرت

از نوعی چارچوب اخلاقی، با اصول یا ارزش‌هایی از اهمیت وزنی، جذاب‌تر از اتکا بر واکنش‌های غرایز پایه باشد. این امر، به ویژه در صورتی صادق است که ما برای سازگاری و منطق و تمایل به استفاده از عملکردهای اجرایی مغز خود، به جای اعتماد به هوا و هوس سیستم عصبی خودمختار، برای تصمیم‌گیری‌های مهم، ارزش قابل شومیم.

آموزه اصلی اخلاقی، مخالف نتیجه‌گرایی و غیرنتیجه‌گرایی است. نتیجه‌گرایی این تصور است که آن‌چه «صحیح» است، وضعیتی است که «خوب» را به حداکثر می‌رساند، در هر برداشتی که شخص به عنوان مهم‌ترین، انتخاب می‌کند. فقط نتایج مهم است. «اهداف وسیله را توجیه می‌کند». مشهورترین فلسفه نتیجه‌گرایی، فایده‌گرایی است که در آن لذت یا کمبود درد به عنوان «خوبی» تلقی می‌شود که با حساب تصمیم‌گیری در هر موقعیت به حداکثر می‌رسد. این به آن معناست که اگر «یک واکن برقی به سمت پنج نفر متصل به ریل‌ها هدایت می‌شد و یک اهرم وجود داشت که می‌تواند با کشیدن آن مسیر را به مسیری تغییر دهد که فقط یک نفر در آن بسته شده باشد، منفعت‌طلب استدلال می‌کند که شما باید سوئیچ را بکشید. به جای این که بگذاریم پنج نفر بمیرند، یک نفر را بکشد». مشکل این طرز فکر در «شیب لغزنده» این است که ما هم‌چنین باید مایل باشیم شرایطی مانند قرعه‌کشی اهدای عضو اجباری را بپذیریم که در آن یک نفر برخلاف میل آن‌ها برای نجات جان دیگران یا «نتیجه‌گیری انزجارآمیز» توصیف شده توسط پاریت، که در آن با ایجاد بیش‌ترین جمعیتی که زمین می‌تواند حفظ کند، خیر دنیا حداکثر خواهد شد؛ حتی اگر همه مردم در آستانه ناخوشایند بودن باشند. به عبارت دیگر، دلایلی وجود دارد که باید دوباره در مورد نتیجه‌گرایی فکر کرد.

از طرف دیگر، غیرنتیجه‌گرایان مجاز به مراقبت از نتایج هستند؛ اما نتیجه نهایی تنها عاملی نیست که در تصمیم‌گیری اهمیت دارد. افراد غیرنتیجه‌گرا می‌توانند به جای این که فقط نتایج را ارزیابی کنند، به مفاهیمی مانند حقوق و آزادی‌ها ارزش قابل شوند و می‌توانند از اصولی مانند دروغ نگفتن یا آسیب نرسیدن غیرضروری پیروی کنند. غیرنتیجه‌گرایان هنوز هم می‌توانند به حداکثر رساندن شادی یا به حداقل رساندن درد و رنج اهمیت دهند؛ اما تصدیق می‌کنند که این تنها جنبه‌های تصمیم‌گیری برای رفتار اخلاقی نیست. مشهورترین غیرنتیجه‌گرا، کانت بود که با اشتیاق اعتقاد داشت اصولی مانند دروغ نگفتن یا قتل نکردن، مطلق است. منتقدان این رویکرد، ممکن است تصور شما از وضعیتی باشد که در آن قاتلی شناخته شده در شما را می‌زند و از شما می‌پرسد آیا اعضای خانواده شما در خانه هستند، زیرا او می‌خواهد آن‌ها را بکشد. کانت می‌گفت: «شما باید حقیقت را بگویید؛ زیرا دروغ گفتن همیشه اشتباه است، حتی اگر این بدان معنا باشد که شما قتل خانواده خود را تسهیل می‌کنید». واضح است که بلعیدن این سناریو، کمی سخت است. به همین دلیل، بیش‌تر موافقت می‌کنند که اصولی مانند دروغ نگفتن یا قتل مهم است؛ اما اگر کاملاً سخت‌گیرانه به آن‌ها اختصاص داده شود، برای همه موقعیت‌های

به طور معمول، مسائلی اخلاقی که جراحان اورتوپدی با آن روبه‌رو هستند، می‌توانند انتزاعی باشند و ارزیابی کاربرد این مفاهیم دشوار است. به ندرت تعداد زیادی از بیماران به طور ملموس توسط تصمیمات فردی ما تحت تأثیر قرار می‌گیرند، با این حال، بحران ویروس کرونا در سال ۲۰۱۹ احساس فوریت و وزن را در تصمیم‌گیری اخلاقی ما ایجاد کرده است. این سوال که چگونه باید در این مدت رفتار کنیم، فقط یک آزمایش فکری یا یک تمرین فکری نیست. اکنون بیان، کاوش و بحث در مورد نقش اخلاقی جراح اورتوپدی در این زمینه جدید، بیش از هر زمان دیگری حیاتی است. ما در حال حاضر، در یک مرحله مهم قرار داریم؛ زیرا برخی از کشورها شروع به برداشتن فاصله اجتماعی می‌کنند و انتخاب‌هایی که اکنون درباره زمان و چگونه‌گی ازسرگیری اقدامات خود می‌کنیم، از اهمیت بالایی برخوردار است. هدف ما تحریک توسعه حساب اخلاقی مناسب برای پاسخ‌گویی به چالش فعلی یا هر بحران جدی بهداشت عمومی در آینده است.

۱. نظریه اخلاقی

باز کردن بسته و بررسی هر زاویه از یک سوال فلسفی می‌تواند مانند بازی شطرنج ذهنی احساس شود، ایده‌ای را از دیدگاه‌های مختلف به عقب و جلو برمی‌گرداند، سعی می‌کند تصمیم بگیرد که کدام یک از موقعیت‌های دیگر برنده و بیش‌تر منطقی است. آیا روح به عنوان موجودی جدا از ذهن، وجود دارد یا چیزی بیش از اتصال نورون‌های درهم پیچیده و تکرانه‌های الکتروشیمیایی در مغز نیست؟ تأمل در مورد این سوالات سرگرم‌کننده است و حتی می‌تواند با بررسی این وجود به روش‌های مختلف به ما در درک موجودیت خود کمک کند. پاسخ به این سوالات که اتفاقاً زیرشاخه فلسفه موسوم به متافیزیک قرار می‌گیرد، فوریتی ندارد. این مسأله در مورد مشکلات معرفت‌شناسی و مطالعه نحوه دستیابی به دانش، صدق می‌کند. با وجود این، نیاز فوری به درک و پاسخ دادن به سوالات مربوط به سومین شاخه اصلی فلسفه (اخلاق) وجود دارد.

اخلاق، «مطالعه نحوه تفکیک درست از نادرست است». اگر ما می‌خواهیم اختیار اخلاقی خود را اعمال کنیم، این بر رفتارهای ما حاکم است. به عنوان کارگزاران اخلاقی، تصور می‌کنیم که در تصمیم‌گیری مستقل در مورد نحوه عمل، اختیار داریم. مفهوم «خوب» یا «درست» دقیقاً دشوار است و دقیق تعریف می‌شود. فلاسفه اخلاق تلاش کرده‌اند تا تصمیم‌گیری اخلاقی را از دوران باستان افلاطون و ارسطو، بعداً با امانوئل کانت و جرمی بنتام و فیلسوفان معاصر مانند پیتر سینگر و رابرت نوزیک، روشن کنند. تعداد بی‌نظیر نظریه‌های اخلاقی و نظرات ضدونقیض برخی دانشجویان اخلاق را می‌ترساند، یا آن‌ها را به آدم‌های پوچ‌گرا تبدیل می‌کند؛ کسانی که معتقدند پی‌گیری آن‌چه «درست» است، عملی بیهوده است. چنین دیدگاه تردیدآمیزی غیرمولد است؛ زیرا در پایان روز، ما باید درباره نحوه اقدام تصمیم بگیریم. به نظر می‌رسد که رسیدن به آن تصمیمات با استفاده

که مرگ غیرضروری ناخوشایند است، از نظر اخلاقی فداکاری‌های شخصی لازم است و این اصل در هر نوع بحران بهداشت عمومی به طور گسترده‌ای قابل اجرا است.

کانت استدلال می‌کرد که کدهای اخلاقی باید کاربرد جهانی داشته باشد و ما باید طوری رفتار کنیم که با کاربرد جهانی، اوضاع قابل قبول باشد؛ آیا این قابل قبول است که همه جراحان موارد انتخابی مانند ترشحات انگشت ماشه یا آرتروز کامل زانو را انجام دهند یا این که رفتار ما دقیقاً مانند رفتار قبل از شیوع، شرکت در مهمانی‌های تولد و برگزاری همایش‌ها باشد؟ اکثر آن‌ها موافق‌اند که «تجارت به طور معمول» به دلیل احتمال بالقوه انتقال ویروس، راهی قابل قبول برای رفتار در این مدت نبوده است. به همین دلیل، کانت استدلال می‌کند که هیچ‌کس از ما نباید رفتار نامناسب کند، در حالی که شرایط بسیار ناگوار است. ما می‌توانیم این اصل را برای هدایت رفتارهای فردی خود در هر موقعیت آینده‌ای که سلامت عمومی را تهدید می‌کند، اعمال کنیم.

ما برای محافظت از دیگران از رفتارهای معمول خود دور شده‌ایم؛ اما آیا اخلاقاً موظف هستیم که خود را در معرض آسیب قرار دهیم، با ادامه تماس، شستن عفونت‌ها، جراحی شکستگی‌ها، یا حتی تغییر نقش برای حضور در خط مقدم مراقبت از بیماران در بخش‌های اختصاصی کرونا؟ سوال بزرگ‌تر این‌که ما از نظر اخلاقی فراتر از نقش معمول خود به عنوان جراح اورتوپدی باید داوطلب شویم؟ پاسخ این پرسش، ساده نیست و به چارچوب اخلاقی فرد بسته‌گی دارد.

اگر برداشت ما از اخلاق براساس وظایف و اصول است، شاید ما معتقد باشیم که فدا کردن سلامت شخصی یک نیاز سخت‌گیرانه و جدی است. با این حال، اگر معتقد باشیم که نتایج در چارچوب اخلاقی مهم است، پس سوال کلیدی این است که چهقدر منافع حاصل از حضور ما در خط مقدم مهم است؟ اگر بخواهیم به بیمارانی که دچار ناراحتی تنفسی هستند، کمک کنیم، در صورتی که آموزش دیده نباشیم، بدون شک به بیماران آسیب می‌زنیم و وضعیت را بدتر می‌کنیم. به همین دلیل، ضروری است که هر یک از ما، با توجه به مجموعه مهارت‌ها و محدودیت‌های شخصی خود، در کمک به دیگران سهم بگیریم.

یکی دیگر از موضوعات اخلاقی مهم و مشهور که با بحران کرونا برجسته شده، تخصیص منابع کمیاب است. ما در هر شفاخانه، ولایت و کشور منابع محدودی داریم. بهترین روش برای توزیع منابعی که فوراً نیاز و در عین حال بسیار محدود است، این است که در این شرایط باید دقت کنیم که چه کسی زنده خواهد ماند و چه کسی خواهد مرد. منابع باید به کسانی برسد که احتمال زنده ماندن‌شان بیش‌تر است.

طرح برای تخصیص منابع محدود، زیاد است. برخی پیشنهاد کرده‌اند که منابع باید براساس نیاز، تقویم زمانی، احتمال بقا، سن یا توانایی تخصیص داده شود. این تصمیم‌گیری به سرعت کثیف می‌شود و در نهایت هیچ طرحی نتیجه کاملی را به دست نمی‌دهد؛ زیرا همیشه افرادی پیدا می‌شوند که از وضعیت بدتری برخوردار باشند. اما آیا این بدان معنا است که تلاش برای ایجاد یک الگوریتم توزیع بی‌فایده یا بی‌هدف است؟ خیر؛ زیرا باید تصمیم‌گیری شود. این یک آزمایش تفکر اخلاقی است که با کرونا به واقعیت تبدیل شد. چه کسی تصمیم بگیرد که ضرایب بااهمیت نسبی را به مقادیر نیاز، سن، ناتوانی، بیماری‌های ضمنی و غیره اختصاص دهد، یا از الگوریتم دیگری برای تعیین شایستگی بیمار برای استفاده از وسایل کمیاب استفاده کند؟ در پایان روز، تصمیمات باید در مورد چگونه‌گی توزیع منابع محدود گرفته شود. در طول بحران کرونا، تصمیماتی در مورد این که کدام روش‌ها باید عملی شود و کدام یکی می‌تواند به تعویق بیفتد، عمدتاً توسط کمیته‌های چند رشته‌ای شفاخانه گرفته شده است. حتی قبل از همه‌گیری کرونا، ما تصمیمات مهمی گرفته‌ایم. به طور خلاصه، ما با اخلاق تخصیص منابع به صورت روزمره سروکار داریم، بیش از آن‌چه که ممکن است بدانیم.

قابل تصور مناسب نیست.

۲. تحلیل اخلاقی

بیماری همه‌گیر کرونا ما را ملزم کرده است که نظریه‌های اخلاقی خود را عملی کنیم و رفتارهای فردی خود را تغییر دهیم. چه چیزی را بیش‌تر مورد توجه قرار می‌دهیم: سخت‌گیری حقوق و آزادی‌های فردی، یا به حداقل رساندن تعداد مرگ‌های قابل پیش‌گیری؟ هرگونه مداخله در بهداشت عمومی، مستلزم کنار گذاشتن برخی از آزادی‌های فردی به منظور بهبود سلامت مردم است. واکسیناسیون، فلوراسیون آب آشامیدنی در شهر و ممنوعیت استعمال دخانیات در رستوران‌ها، همه نمونه‌هایی از اقدامات بهداشت عمومی است که ما تمایل به پذیرش آن‌ها داریم و همه آن‌ها را می‌طلبیم.

آیا در مواقع بحرانی، از نظر اخلاقی ملزم به کنار گذاشتن آزادی‌های فردی هستیم؟ در جریان همه‌گیری کرونا، اپیدمیولوژیست‌ها نشان داده‌اند که فاصله اجتماعی معیار موثری برای کاهش انتشار ویروس است. آیا اگر این فداکاری‌ها باعث نجات جان انسان‌ها شود، از نظر اخلاقی ما موظف به رفتن به آرایشگاه‌ها، رستوران‌ها و رویدادهای ورزشی بودیم؟ اکثریت مردم تمایل خود را به این فداکاری‌ها نشان داده‌اند؛ اما اخیراً اقلیتی صدا بلند کرده‌اند تا اهمیت آزادی‌های فردی را با هر قیمتی که روی دوش اجتماع بگذارد، بیان کنند.

چه مقدار فداکاری برای جراحان اورتوپدی لازم است؟ پاسخ قطعاً به عوامل محلی بسته‌گی دارد، از جمله این‌که آیا جامعه در یک منطقه خاص متمرکز است یا جمعیت بیمار در آن منطقه چهقدر آسیب‌پذیر است؟ همان‌طوری که «اسپاک» جان خود را برای نجات کشتی در فیلم «Star Trek II: The Wrath of Khan» داد، آخرین سخنان او «نیازهای بسیار بیش‌تر از نیازهای اندک بود». اگر شخصی در اثر بیماری همه‌گیر کرونا تشخیص دهد

باز کردن بسته و بررسی هر زاویه از یک سوال

فلسفی می‌تواند مانند بازی شطرنج

ذهنی احساس شود، ایده‌ای را از

دیدگاه‌های مختلف به عقب و جلو

برمی‌گرداند، سعی می‌کند تصمیم

بگیرد که کدام یک از موقعیت‌های

دیگر برنده و بیش‌تر منطقی است.

آیا روح به عنوان موجودی جدا از

ذهن، وجود دارد یا چیزی بیش از

اتصال نورون‌های درهم پیچیده و

تکرانه‌های الکتروشیمیایی در مغز

نیست؟ تأمل در مورد این سوالات

سرگرم‌کننده است و حتی می‌تواند

با بررسی این وجود به روش‌های

مختلف به ما در درک موجودیت

خود کمک کند.

حدود ۵۰ زخمی نیروهای امنیتی در ولسوالی اوبه گیر مانده‌اند

حدود ۵۰ زخمی نیروهای امنیتی در ولسوالی اوبه گیر مانده‌اند

ممد حسین نیکو بای

وابسته‌گان شماری از نیروهای امنیتی در ولسوالی اوبه هرات نسبت به انتقال نیافتن زخمی‌ها از مرکز این ولسوالی شکایت دارند. آنان مدعی‌اند که زخمیان از چند روز به این سو بدون امکانات در کمپ نیروهای ارتش بی‌سرنوشت مانده‌اند و حکومت برای درمان و انتقال آن‌ها به شهر هرات اقدامی نکرده است. معترضان دو روز پیاپی در مقابل ساختمان ولایت هرات دست به تجمع اعتراضی زده و خواهان انتقال زخمیان شده‌اند. ولسوال اوبه هشدار می‌دهد که وضعیت شماری از این زخمی‌ها وخیم است و باید هرچه زودتر برای درمان به شهر هرات منتقل شوند. مقام‌های محلی هرات علت عدم انتقال زخمی‌ها را شرایط نامناسب برای نشست چرخ‌بال‌های ارتش عنوان می‌کنند. در جریان روزهای اخیر نبردها میان طالبان و نیروهای امنیتی در شماری از ولسوالی‌های هرات به گونه بی‌پیشینه‌ای شدت گرفته است. منابع مردمی از تصرف ساختمان ولسوالی و فرمان‌دهی پولیس ولسوالی اوبه به دست طالبان خبر می‌دهند. هم‌زمان با این، گزارش‌هایی نیز وجود دارد که فرمانده پولیس اوبه و شماری از سربازانش به دست طالبان اسیر شده‌اند. از سوی دیگر، والی جدید هرات در مراسم معرفی خود از تغییر شیوه جنگ با طالبان خبر می‌دهد و پافشاری دارد که از تجربه‌اش در بخش‌های نظامی و اپراتیوی برای مدیریت جنگ استفاده می‌کند و رهبری واحد جنگ زیر نظر فرمان‌دهی ارتش ایجاد خواهد شد.

اما موفق نشدند زخمیان را انتقال دهند.

تن از نیروهای امنیتی زخمی شدند که تاکنون حکومت نتوانسته زخمی‌هایش را از این ولسوالی برای درمان به شهر هرات انتقال دهد. ضیا نوری، ولسوال اوبه، می‌گوید جان‌باخته‌گان نیروهای امنیتی از سوی «صلیب سرخ» به هرات انتقال یافته‌اند، اما برای انتقال زخمی‌ها که وضعیت صحتی برخی از آنان وخیم است، اقدام نشده و آنان نیازمند امکانات درمانی هستند. در همین حال وابسته‌گان نیروهای امنیتی که در ولسوالی اوبه زخمی شده‌اند، روزهای دوشنبه و سه‌شنبه در مقابل ساختمان ولایت هرات تجمع اعتراضی برپا کرده و از حکومت خواستند که هرچه زودتر زخمیان را برای درمان به شهر هرات انتقال دهد. آنان با انتقاد تند از مقام‌های ارشد امنیتی هشدار می‌دهند که تأخیر در انتقال زخمیان نیروهای امنیتی ممکن است سبب جان‌باختن آنان شود و مسوولیت جان این شمار از نیروها بر دوش حکومت خواهد بود. چند روز پیش نیروهای قطعه عملیاتی پولیس از شهر هرات به ولسوالی اوبه فرستاده شدند. مقام‌های محلی هرات دلیل عدم انتقال زخمیان را فراهم نبودن شرایط نشست چرخ‌بال‌های ارتش در ولسوالی اوبه عنوان کرده و پافشاری دارند که چرخ‌بال‌های ارتش چند مرتبه برای انتقال زخمی‌ها به اوبه فرستاده شدند.

گواه شدت نبردها میان طالبان و نیروهای امنیتی است. ولسوالی‌های شهرک، تولک، ساغر، لاش‌وجوب و جوند در ولایت‌های غور، فراه و بادغیس طی روزهای گذشته به دست طالبان سقوط کرده است.

شیوه جنگ حکومت تغییر می‌کند
اعضای شورای ولایتی هرات با انتقاد از بی‌توجهی حکومت مرکزی در برابر نیروهای امنیتی مستقر در این ولایت، هشدار می‌دهند که اگر حکومت برای مدیریت جنگ اقدام فوری نکند، احتمال دارد برخی ولسوالی‌های دیگر نیز به دست طالبان سقوط کند و شمار زیادی از نیروهای امنیتی به دست طالبان کشته و اسیر شوند.

کامران علی‌زایی، رییس شورای ولایتی هرات، حکومت مرکزی را به بی‌توجهی در برابر نظامیان متهم کرده و ادعا دارد که مقام‌های مرکزی به درخواست‌های مقام‌های محلی برای ارسال چرخ‌بال از کابل توجهی نکردند و باید توجه بیشتری به نیازمندی نظامیان مستقر در هرات شود.

از جانب دیگر عبدالصبور قانع، والی هرات، در نخستین روز کارش در این ولایت، از تغییر شیوه نبرد با طالبان سخن می‌زند و می‌گوید که با ایجاد هماهنگی میان نیروهای امنیتی، حملات تهاجمی به مناطق زیر کنترل طالبان آغاز می‌شود.

از دید والی هرات، باید فرمان‌دهی واحد میان نیروهای امنیتی ایجاد شود و رهبری جنگ در میدان‌های نبرد برعهده نیروهای ارتش گذاشته شود. او هم‌چنان بر مهار جرایم سازمان‌یافته مانند آدم‌ربایی تأکید دارد.

در همین حال سیدوحید قتالی، والی پیشین هرات، می‌گوید ۱۲۰۰ حمله در ۱۱ ماه گذشته خنثا شد و طرح استخبارات منطقه که برای سقوط شین‌دند بیرون از مرزهای افغانستان نهایی شده بود، ناکام شد. او افزود که هرات هیچ‌گاهی به دست طالبان سقوط نمی‌کند. در اوضاعی که چند روز می‌شود حدود ۵۰ زخمی نیروهای امنیتی در ولسوالی اوبه گیر مانده و نبردهای شدید در بیش‌تر ولسوالی‌ها جریان دارد، عبدالصبور قانع، والی جدید هرات، کارش را به عنوان والی این ولایت آغاز کرد و به نظر می‌رسد او روزهای دشواری در مدیریت جنگ خواهد داشت.

افزایش نبردها در هرات

حملات گسترده طالبان بر مراکز ولسوالی‌های هرات از اوایل فصل بهار سال روان خورشیدی آغاز شد و با گذشت هر روز دامنه جنگ گسترش بیش‌تری یافت و نبردها در حدود ۱۰ ولسوالی شدت گرفت. شین‌دند، گلران، غوریان، پشتون‌زرغون، زنده‌جان، کپسان، فارسی و بخش‌هایی از ولسوالی‌های انجیل، گذره و کرخ گواه نبردها میان دو طرف جنگ بود.

براساس راهبرد جدید طالبان، حملات شبانه برای تصرف ولسوالی‌ها افزایش چشم‌گیری داشت و افزون بر این، حملات گروهی بر شماری از پاسگاه‌های امنیتی پولیس در ولسوالی‌های همجوار شهر هرات و انفجار موتوربم‌ها بخشی از روش جدید طالبان در برابر نیروهای امنیتی بود.

منابع مردمی در ولسوالی‌های پشتون‌زرغون، شین‌دند، غوریان، زنده‌جان، گلران، کپسان و اوبه، از نبردهای شدید میان نیروهای امنیتی و طالبان خبر می‌دهند که در جریان آن افزون بر وارد شدن تلفات سنگین بر دو طرف نبرد، به غیرنظامیان و خانه‌های مسکونی نیز آسیب رسیده است.

در همسایه‌گی هرات، ولایت‌های غور، بادغیس و فراه نیز

چگونه‌گی مبارزه دولت با کرونا؟

تهدیدات امنیتی و کمبود امکانات صحتی نگران‌کننده است

شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر

از آغاز تطبیق برنامه دسترخوان ملی در سراسر کشور، تهدیدات امنیتی همواره یکی از موانع اجرای این برنامه در ولایت‌های گوناگون بوده است. این تهدیدات در چندین ولایت باعث توقف جریان توزیع کمک‌ها شده است و در نتیجه، شمار زیادی از خانواده‌های نیازمند نتوانسته‌اند به بسته‌های کمکی دولت دسترسی پیدا کنند. از سوی، کمبود امکانات صحتی برای رسیده‌گی به بیماران کرونا، با وجود افزایش آمار مبتلایان، مشکل جدی دیگری است که جریان مبارزه دولت با همه‌گیری را به چالش کشیده است.

چنان‌که پیش‌تر اشاره شد، تهدیدات امنیتی تاکنون عمدتاً از تطبیق برنامه دسترخوان ملی جلوگیری کرده، اما در یکی از آخرین موارد، این تهدیدها شکل جدی‌تری به خود گرفته است. یافته‌های شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر گویای این است که اخیراً دو تن از توزیع‌کننده‌گان کمک‌های برنامه دسترخوان ملی در ولایت لوگر توسط طالبان ربوده شده‌اند. ظفرخان، مسوول برنامه دسترخوان ملی در ولایت لوگر، می‌گوید که این دو تن در جریان توزیع بسته‌های کمکی در ولسوالی خوشی این ولایت ربوده شده‌اند. وی می‌افزاید که برنامه دسترخوان ملی در این ولایت فعلاً متوقف است. در همین حال این برنامه در چند ولایت دیگر از جمله هلمند، ننگرهار و جوزجان نیز به دلیل مشکلات امنیتی و کمبود بودجه متوقف است.

چنان‌که اشاره شد، کمبود امکانات صحتی از دیگر موضوعاتی است که با وجود افزایش شمار مبتلایان به کرونا در کشور، به عملی برای نگرانی تبدیل شده است.

آن‌چه در ادامه می‌خوانید، گزارش مختصری از نظارت هماهنگ‌کننده‌گان شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر بر وضعیت شفاخانه‌ها و روند تطبیق واکسین در چند روز اخیر است.

پکتیا

هماهنگ‌کننده شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر در ولایت پکتیا، در گزارشی از نظارت بر شفاخانه کووید-۱۹ این ولایت می‌گوید که بیماران به صورت کلی از خدمات درمانی این شفاخانه راضی‌اند، اما شکایت‌هایی در رابطه با وضعیت بهداشتی شفاخانه وجود داشته است.

هماهنگ‌کننده شبکه به نقل از عنایت صمیم، مدیر اداری شفاخانه کووید-۱۹ ولایت پکتیا، می‌گوید که شمار مبتلایان به کرونا و آمار مرگ‌ومیر بر اثر ابتلا به این ویروس در این ولایت افزایش یافته است. گفته شده که در مجموع ۴۲ بیمار در این شفاخانه بستری‌اند که وضعیت ۱۵ تن از آنان وخیم خوانده شده است. به گفته آقای صمیم، بیش‌تر بیماران در شفاخانه کووید-۱۹ پکتیا، از ولسوالی‌های زرمت و سمکنی هستند. وی رفت‌وآمد بین ولسوالی چمکنی/سمکنی و پاکستان در روزهای عید را یکی از دلایل افزایش آمار مبتلایان به کرونا در این ولایت عنوان کرده است. از سوی، طبق گزارش هماهنگ‌کننده شبکه، با درنظرداشت افزایش شمار بیماران در این ولایت، تعداد کارمندان شفاخانه کووید-۱۹ این ولایت کافی نیست.

بامیان

یکی از مشکلات گزارش شده از این ولایت، تعداد ناکافی کارمندان صحتی است. هماهنگ‌کننده شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر در بامیان می‌گوید که ده پرستار در شفاخانه کووید-۱۹ و ده کارمند در بخش تطبیق واکسین فعال‌اند. این در حالی است که گفته شده شماری از مردم از ولایت‌های همسایه بامیان نیز برای بستری کردن بیماران‌شان به این ولایت می‌آیند. مشکل دیگر در شفاخانه کووید-۱۹ ولایت بامیان کمبود آکسیجن است که گفته شده است در نتیجه قراردادی با ولایت دایکندی تا اندازه‌ای حل خواهد شد.

جوزجان

دور اول واکسین در این ولایت به پایان رسیده و تطبیق دور دوم در جریان است. تا کنون ۶ هزار و ۶۷۹ تن در این ولایت دور اول واکسین کرونا و ۲ هزار و ۴۰۲ تن دور دوم آن را دریافت کرده‌اند.

هلمند

وضعیت صحتی در ولایت هلمند نگران‌کننده خوانده شده است. در حال حاضر نزدیک به ۴۵ بیمار مبتلا به کرونا در شفاخانه کووید-۱۹ ولایت هلمند بستری‌اند.

ننگرهار

از آغاز موج سوم کرونا تا کنون، آمار مبتلایان به این ویروس در حال افزایش است. شفاخانه کووید-۱۹ ولایت ننگرهار دارای ۵۰ بستر است و ظرفیت رسیده‌گی به بیماران بیش‌تر را ندارد. این در حالی است که شمار بیماران کرونا در این ولایت رو به افزایش است.

تخار

گزارش‌ها از این ولایت می‌رساند که با وجود افزایش روزافزون شمار مبتلایان به کرونا، برخی مردم هنوز هم خطر این بیماری را آن‌چنان که باید، جدی نمی‌گیرند. گفته شده است که شمار زیادی از مردم هنوز هم

بدون رعایت نکات بهداشتی، در مکان‌های پررفت‌وآمد حضور پیدا می‌کنند. از سوی، ابتلای دوباره شماری از دریافت‌کننده‌گان واکسین به بیماری کرونا، باعث شده است که دید شماری از مردم ولایت تخار به تاثیر مثبت واکسین تغییر کند.

براساس گزارش‌ها، شفاخانه کووید-۱۹ تخار نیز مانند شفاخانه‌های چندین ولایت دیگر، با مشکل کمبود آکسیجن روبه‌رو است.

غور

هماهنگ‌کننده شبکه در این ولایت گزارش می‌دهد که نزدیک به یک هفته پیش، از میان ۶۰ تن که آزمایش کرونا دادند، نتیجه آزمایش ۴۱ تن مثبت بوده که وضعیت صحتی ۱۵ تن از آنان وخیم گزارش شده است. این در حالی است که شمار بسترهای شفاخانه کووید-۱۹ غور که پیش از این ۱۰ پایه بود، به ۲۰ بستر افزایش یافته و شمار کارمندان آن نیز ناکافی است. از سوی، به گزارش هماهنگ‌کننده شبکه در ولایت غور، شفاخانه کووید-۱۹ این ولایت با کمبود آکسیجن مواجه است. براساس این گزارش، در حال حاضر این شفاخانه ۱۴۰ بالون آکسیجن دارد و وزارت صحت عامه وعده ۱۶۰ بالون دیگر را نیز داده است.

گفته شده است که خلاف روزهای آغازین روند تطبیق واکسین در ولایت غور، اکنون مردم دید مثبتی نسبت به دریافت واکسین کرونا دارند و به باور بسیاری، این تغییر نتیجه شیوع موج سوم کرونا و در کنار آن، تبلیغات تلویزیونی در این مورد بوده است.

موج سوم کرونا در افغانستان با افزایش روزافزون شمار مبتلایان همراه بوده و کمبود امکانات صحتی در کشور، نگرانی‌های ناشی از این وضعیت را بیش‌تر کرده است. از سوی، در چنین شرایط حساسی که بسته‌های کمکی دولت می‌تواند تا اندازه‌ای شهروندان نیازمند را حمایت کند، تهدیدات امنیتی هنوز هم در برخی نقاط کشور به عنوان مانعی بزرگ بر سر راه تطبیق برنامه‌های کمکی دولت قرار گرفته است.

اعتبار کمیسیون اصلاحات اداری با امتحان الکترونیک گره خورده است

اخیراً شایعه حذف امتحان الکترونیک دست به دست می‌شود که موجب نگرانی عمیق شهروندان کشور شده است. همین شایعات، انگیزه نگارش این سطور شد. اگر این شایعه به واقعیت تبدیل و امتحان الکترونیک حذف شود، یک عقب‌گرد و برگشت به گذشته است که تمام رشته‌های چند سال اخیر آقای نادری و کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی را پنبه خواهد کرد و آن نیک‌نامی که از رهگذر ایجاد سیستم امتحان الکترونیک کمایی کرده است، به روسیاهی مبدل خواهد شد.

◆ **نیروانا رها**

حدود سه سال می‌شود که امتحان تحریری بست‌های خدمات ملکی به صورت الکترونیک/کمپیوتری گرفته می‌شود. این نوآوری کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، از همان ابتدا مورد استقبال و پشتیبانی بی‌پیشینه شهروندان قرار گرفت و به عنوان جلوه‌ای از عزم این کمیسیون برای فسادزدایی و حفظ بی‌طرفی در پروسه استخدام کارکنان خدمات ملکی، از سوی شهروندان تعبیر و تفسیر شد. این برداشت با توجه به اثرات مثبت امتحان الکترونیک، کاملاً منطبق به واقعیت است.

یکی از کارهای مفید، موثر و ماندگار آقای نادری در دوره کارش، راه‌اندازی امتحان الکترونیک است. به عبارت دیگر، الکترونیک‌سازی امتحان تحریری پروسه استخدام، به مثابه یک اصلاح چشم‌گیر و موثر، با نام آقای نادری پیوند و گره خورده است. این برنامه نشان داد که اگر در نزد تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران کشور، اراده‌ای برای تغییر وجود داشته باشد، وسیله و راه اعمال تغییر در دست‌رس است؛ کافی است آنان عزم کنند. تنها کارکرد کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی که به شدت مورد ارزیابی و قضاوت مستقیم همه شهروندان قرار دارد، همین فرایند استخدام کارکنان خدمات ملکی است که اتفاقاً از مهم‌ترین و حساس‌ترین وظایف این کمیسیون نیز است. هر نوع تغییر و تحول در این سیستم، از سوی شهروندان درک می‌شود و آنان اثرات هر نوع تغییر را مستقیم و بی‌واسطه احساس می‌کنند. به همین خاطر، برنامه‌های کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی همواره از سوی آنان رصد می‌شود. پیشنهادات و انتقاداتی که درباره استخدام در پای خبرنگارها و مطالب نشرشده در صفحه فیس‌بوک این کمیسیون ثبت می‌شود، گویای این امر است. هر نوع اصلاح و تغییری که در راستای تحقق شفافیت و عدالت در زمینه استخدام اعمال شود، بیش‌تر از دیگر موارد، در افکار عامه و دید شهروندان مورد کنکاش قرار می‌گیرد.

اعتبار کمیسیون اصلاحات اداری با امتحان الکترونیک گره خورده است

اخیراً شایعه حذف امتحان الکترونیک دست به دست می‌شود که موجب نگرانی عمیق شهروندان کشور شده است. همین شایعات، انگیزه نگارش این سطور شد. اگر این شایعه به واقعیت تبدیل و امتحان الکترونیک حذف شود، یک عقب‌گرد و برگشت به گذشته است که تمام رشته‌های چند سال اخیر آقای نادری و کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی را پنبه خواهد کرد و آن نیک‌نامی که از رهگذر ایجاد سیستم امتحان الکترونیک کمایی کرده است، به روسیاهی مبدل خواهد شد.

مسئولان باید بدانند که اصلی‌ترین معیار قضاوت در مورد کمیسیون در افکار عامه، نوع مدیریت استخدام کارکنان خدمات ملکی است. در سال‌های گذشته و زیر مدیریت مدیران پیشین، این کمیسیون به دلیل مدیریت فسادآلود پروسه استخدام و گزینش‌های غیرشفاف، غیرمسلکی و فسادآلود، به نماد فساد اداری در افکار عامه تبدیل شده بود. با الکترونیک‌سازی امتحان تحریری، تا حد زیادی اعتماد شهروندان به پروسه استخدام دوباره احیا و جلب شده است. شهروندان به این باور رسیده‌اند که اگر نه به صورت کامل، به گونه نسبی حق و شایسته‌گی‌شان در گزینش، لحاظ می‌شود. حداقل این اطمینان در مرحله امتحان تحریری که به صورت الکترونیک گرفته می‌شود، بلند است؛ چون متقاضیان کار مطمئن هستند که کسی نمره آن‌ها را کم و نمره رقیبانشان را زیاد نمی‌کند. آنان می‌دانند که سیستم، اجازه چنین کاری را به کسی نمی‌دهد و در فرایند نمره‌دهی، انسان دخالتی ندارد. این اطمینان، دستاورد کمی نیست. گزارف نیست اگر بگوییم که امتحان الکترونیک آبروی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری است. با این حال، شکایت‌هایی در مورد کیفیت سوالات، ارتباط سوالات با بست‌ها و منابع معرفی‌شده وجود دارد که در اکثر موارد، وارد است. باید متصدیان در این زمینه اصلاحات لازم را اعمال کنند؛ اما این شکایت‌ها به معنای زیر سوال بردن کلیت سیستم امتحان الکترونیک نیست.

امتحان الکترونیک با آن‌که تنها یک مرحله از مراحل فرایند استخدام را شکل می‌دهد؛ اما موجب تحول و دگرگونی پروسه استخدام به صورت کل شده است. چرا که زمینه رقابت شفاف را فراهم می‌کند و به تبع آن، افرادی با دانش بالاتر و فهم عمیق‌تر به مراحل بعدی استخدام راه می‌یابند که در صورت برگزاری مصاحبه شفاف، علمی و بی‌طرف، امکان انتخاب فرد شایسته برای بست خالی افزایش می‌یابد. در این‌جا به صورت کوتاه به کارکردهای امتحان الکترونیک می‌پردازم تا موثریت و مزایای آن به صورت عینی مورد مذاقه قرار گیرد و روشن شود که کدام مکانیسم و راهکارهای

مسئولان باید بدانند که اصلی‌ترین معیار قضاوت در مورد کمیسیون در افکار عامه، نوع مدیریت استخدام کارکنان خدمات ملکی است. در سال‌های گذشته و زیر مدیریت مدیران پیشین، این کمیسیون به دلیل مدیریت فسادآلود پروسه استخدام و گزینش‌های غیرشفاف، غیرمسلکی و فسادآلود، به نماد فساد اداری در افکار عامه تبدیل شده بود. با الکترونیک‌سازی امتحان تحریری، تا حد زیادی اعتماد شهروندان به پروسه استخدام دوباره احیا و جلب شده است. شهروندان به این باور رسیده‌اند که اگر نه به صورت کامل، به گونه نسبی حق و شایسته‌گی‌شان در گزینش، لحاظ می‌شود. حداقل این اطمینان در مرحله امتحان تحریری که به صورت الکترونیک گرفته می‌شود، بلند است؛ چون متقاضیان کار مطمئن هستند که کسی نمره آن‌ها را کم و نمره رقیبانشان را زیاد نمی‌کند. آنان می‌دانند که سیستم، اجازه چنین کاری را به کسی نمی‌دهد و در فرایند نمره‌دهی، انسان دخالتی ندارد. این اطمینان، دستاورد کمی نیست. گزارف نیست اگر بگوییم که امتحان الکترونیک آبروی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری است. با این حال، شکایت‌هایی در مورد کیفیت سوالات، ارتباط سوالات با بست‌ها و منابع معرفی‌شده وجود دارد که در اکثر موارد، وارد است. باید متصدیان در این زمینه اصلاحات لازم را اعمال کنند؛ اما این شکایت‌ها به معنای زیر سوال بردن کلیت سیستم امتحان الکترونیک نیست.

امتحان الکترونیک با آن‌که تنها یک مرحله از مراحل فرایند استخدام را شکل می‌دهد؛ اما موجب تحول و دگرگونی پروسه استخدام به صورت کل شده است. چرا که زمینه رقابت شفاف را فراهم می‌کند و به تبع آن، افرادی با دانش بالاتر و فهم عمیق‌تر به مراحل بعدی استخدام راه می‌یابند که در صورت برگزاری مصاحبه شفاف، علمی و بی‌طرف، امکان انتخاب فرد شایسته برای بست خالی افزایش می‌یابد. در این‌جا به صورت کوتاه به کارکردهای امتحان الکترونیک می‌پردازم تا موثریت و مزایای آن به صورت عینی مورد مذاقه قرار گیرد و روشن شود که کدام مکانیسم و راهکارهای

دوگانه‌گی «خیال و واقعیت» و «تجربه و عقل» در داستان «ماهی و جفتش»

◆ **فرنود هدایت**

«ماهی و جفتش»، داستان کوتاهی است از ابراهیم گلستان. در این داستان، بیش‌تر با دوگانه‌گی مواجه‌ایم. یا این دوگانه‌گی است که خود را مثل پتک در ذهن خواننده فرود می‌آورد؛ دوگانه‌گی خیال و واقعیت، عقل‌گرایی و تجربه‌گرایی، ماهی و جفتش و…

من مایلیم، در این سیاهه بسیار مختصر نیز بیش‌تر از همین روش «دوگانه‌گی» سود بجویم. به همین دلیل، می‌خواهم دوگانگی‌های «خیال و واقعیت» و «عقل‌گرایی و تجربه‌گرایی» در این داستان را مورد بررسی قرار دهم.

۱- خیال و واقعیت: دوگانه‌گی خیال و واقعیت، بیش‌تر و اول‌تر از همه، در این داستان مشهود است. این را در همان شروع داستان به وضاحت می‌بینیم. زمانی که ماهی‌های داخل آبگیر شیشه‌ای توجه مرد را به طرفش جلب می‌کنند: «مرد به ماهی‌ها نگاه می‌کرد. ماهی‌ها پشت شیشه آرام و آویزان بودند… مرد در ته دور روبه‌رو، دو ماهی را دید که باهم بودند.» در بند دوم می‌خوانیم: «دو ماهی بزرگ نبودند، باهم بودند. اکنون سرهای‌شان کنار هم بود و دم‌های‌شان از هم جدا. دور بودند، ناگهان جنبیدند و رو به بالا رفتند و میان راه چرخیدند و دوباره سرازیر شدند و باز کنار هم ماندند. انگار می‌خواستند یک‌دیگر را ببوسند؛ اما باز باهم ازهم جدا شدند و لولیدند و رفتند و آمدند.» در بند هفتم: «دو ماهی آشنا بودند. دو ماهی زنده‌گی در آبگیر تنگ را با رقص موزونی مزین کرده بودند؛ اما چگونه هم‌چنان خواهند رقصید؟ از این‌جا تا کجا خواهند رقصید؟». این‌جا، در حقیقت، خواننده پی می‌برد که مرد در تخیلش غرق شده است و دارد از تماشای دو ماهی باهم و هماهنگ لذت می‌برد. در این میان، از سر تصادف به کودکی برمی‌خورد که

به منظور شناخت، لزوماً نباید همه‌چیز را به صورت تجربی احساس کرد؛ بلکه به لحاظ معرفت‌شناسی، ما برای شناخت امور، یک‌سری چیزهای بدیهی داریم که با عقل بایستی به سراغ شناختن، آزمودن و سنجیدن آن‌ها رفت. اما در بند سوم، برخلاف این پیش‌فرض، مرد کسی است که براساس تجربه بینایی‌اش، دچار فانتزی شده است و بنابراین، چیزی را که می‌بیند، می‌پندارد که واقعیت محض است: «مرد نشست، اندیشید، هرگز این همه یک‌دمی ندیده بوده است.»

به لحاظ معرفت‌شناسی و براساس واقع‌گرایی مبتنی بر عرف عام، جهانی از اعیان مادی، چیزهایی است که از طریق حواس پنج‌گانه خود می‌توانیم حس کنیم. پس در نتیجه، این‌جا در حقیقت مرد به تجربه و حس بینایی‌اش اعتماد کرده و مطمئن است که دو ماهی وجود دارند و هماهنگ باهم حرکت می‌کنند: «دو ماهی شاید از بس باهم بودند، همسان بودند؛ یا شاید چون همسان بودند، همدم بودند. گردش هماهنگ از همدمی بود، یا همدمی از گردش هماهنگ زاده بود؛ یا شاید هم‌زاد بودند. آیا ماهی هم‌زادی دارد؟» بازهم کودک است که همه‌چیز را آشکار و مرد را متوجه می‌کند که حواست دارد اشتباه می‌کند. این‌جا، یعنی با ظاهر شدن کودک، نویسنده می‌خواهد این را بگوید که تجربه‌های حسی ما قابل اعتماد نیست؛ مرد دو ماهی می‌بیند، در حالی‌که در حقیقت یک ماهی وجود دارد، دیگری صرفاً عکس ماهی اولی است. نویسنده توسط کودک می‌خواهد به ما بفهماند که استفاده از عقل و عناصر ذهنی در ساحت شناخت، قابل اعتمادتر است نسبت به تجربه‌های حسی؛ این‌که خیلی‌وقت‌ها عقل بر تجربه می‌چربد.

عکسه که توی شیشه اونوری افتاده. مرد اندکی بعد کودک را به زمین گذاشت؛ آنگاه رفت به تماشای آبگیرهای دیگر.»

۲- گلستان در این داستان، از طرف دیگر توانسته است به خوبی مفهوم عقل‌گرایی و این‌که به حواس نباید اعتماد کرد را تبیین کند. این را نیز در اولین مواجهه، در بند اول درمی‌یابیم: «نور دیده نمی‌شد؛ اما اثرش روشنایی آبگیر بود… اگر گاهی حبایی بالا نمی‌رفت، آب بودن فضای‌شان حس نمی‌شد.» برای این‌که نور و گاهی آب مستقیم به حس بینایی در نمی‌آید. نویسنده خواسته است این را بگوید که

به منظور شناخت، لزوماً نباید همه‌چیز را به صورت تجربی احساس کرد؛ بلکه به لحاظ معرفت‌شناسی، ما برای شناخت امور، یک‌سری چیزهای بدیهی داریم که با عقل بایستی به سراغ شناختن، آزمودن و سنجیدن آن‌ها رفت. اما در بند سوم، برخلاف این پیش‌فرض، مرد کسی است که براساس تجربه بینایی‌اش، دچار فانتزی شده است و بنابراین، چیزی را که می‌بیند، می‌پندارد که واقعیت محض است: «مرد نشست، اندیشید، هرگز این همه یک‌دمی ندیده بوده است.»

به لحاظ معرفت‌شناسی و براساس واقع‌گرایی مبتنی بر عرف عام، جهانی از اعیان مادی، چیزهایی است که از طریق حواس پنج‌گانه خود می‌توانیم حس کنیم. پس در نتیجه، این‌جا در حقیقت مرد به تجربه و حس بینایی‌اش اعتماد کرده و مطمئن است که دو ماهی وجود دارند و هماهنگ باهم حرکت می‌کنند: «دو ماهی شاید از بس باهم بودند، همسان بودند؛ یا شاید چون همسان بودند، همدم بودند. گردش هماهنگ از همدمی بود، یا همدمی از گردش هماهنگ زاده بود؛ یا شاید هم‌زاد بودند. آیا ماهی هم‌زادی دارد؟» بازهم کودک است که همه‌چیز را آشکار و مرد را متوجه می‌کند که حواست دارد اشتباه می‌کند. این‌جا، یعنی با ظاهر شدن کودک، نویسنده می‌خواهد این را بگوید که تجربه‌های حسی ما قابل اعتماد نیست؛ مرد دو ماهی می‌بیند، در حالی‌که در حقیقت یک ماهی وجود دارد، دیگری صرفاً عکس ماهی اولی است. نویسنده توسط کودک می‌خواهد به ما بفهماند که استفاده از عقل و عناصر ذهنی در ساحت شناخت، قابل اعتمادتر است نسبت به تجربه‌های حسی؛ این‌که خیلی‌وقت‌ها عقل بر تجربه می‌چربد.

وزیر خارجه جدید اسرائیل از تعهد خود به مقابله با احیای برجام خبر داد

به گزارش رادیو فردا، یائیر لاپید، وزیر خارجه جدید اسرائیل، از تعهدش مبنی بر همکاری با نفتالی بنت، نخست‌وزیر این کشور، برای مقابله با توافق مجدد ایران و قدرت‌های جهانی بر سر برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران خبر داد.

لاپید که دو سال دیگر نخست‌وزیر اسرائیل خواهد شد، گفت کشورش بی‌وقفه تلاش خواهد کرد تا مطمئن شود که «جاده‌طلبی‌های هسته‌ای» ایران نتیجه‌ای ندارد.

او گفت: «اصل همان اصل است، اسرائیل از هر طریقی از این‌که ایران یک قدرت هسته‌ای شود، جلوگیری خواهد کرد.»

هم‌زمان، بنی گانتز، وزیر دفاع اسرائیل، اعلام کرد که در دیدار با مایکل راتنی، نماینده امریکا در اسرائیل، به او گفته که تل‌آویو به همکاری با واشنگتن برای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای ادامه خواهد داد. به گفته آقای گانتز، گفت‌وگوها در خصوص این موضوع پشت درهای بسته صورت خواهد گرفت.

سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت خارجه ایران، در واکنش به تغییر دولت اسرائیل گفته است که انتظار نمی‌رود سیاست خارجی و امنیتی اسرائیل در دولت جدید تغییری کند.

قتل خانواده کانادایی مسلمان با موتر؛ مهاجم به اقدام تروریستی متهم شد

نفرت خوانده، اعلام کرد، او طی اظهاراتی در پارلمان به وجود نژادپرستی و اسلام‌هراسی در جامعه کانادا اذعان کرد و منکران آن را در برابر این پرسش قرار داد که «با مشاهده چنین خشونت‌هایی چه طور می‌توانید بگویید که اسلام‌هراسی (در کانادا) وجود ندارد؟»

همسایه‌گان قربانیان به رسانه‌ها گفته بودند که اعضای خانواده افضل بسیار «مومن» و متعهد به اعتقادات مذهبی خود بودند و در میان جامعه مسلمانان لندن بسیار فعالیت داشتند.

یمن افضل ۱۵ ساله که پس از فارغ‌التحصیل شدن از مدرسه آموزش‌های اسلامی وارد لیسه محله اوکریج شده بود، بنا داشت سفیر دانش‌آموزان مسلمان شود. مادر یمن به تازه‌گی در رشته مهندسی ساختمانی و محیط زیست از دانشگاه وسترن فارغ‌التحصیل شده بود و آن طور که در صفحه خود در شبکه اجتماعی - حرفهای لینکدین نوشته بود، بنا داشت در زمینه مشکلات ژئو-اقلیمی کار کند.

یکی از دوستان این خانواده به شبکه سی‌بی‌اس کانادا گفته است که سلمان افضل، پدر خانواده، مردی «متواضع» و متعهد به جامعه خود بود.

سرشماری سال ۲۰۱۶ نشان می‌دهد که شهر لندن کانادا که در حدود ۲۰۰ کیلومتری جنوب‌غربی تورنتو قرار گرفته، به لحاظ جمعیتی بافتی متنوع دارد. در این شهر از هر پنج نفر، یک نفر در خارج متولد شده است و شهروندان عرب‌تبار بزرگ‌ترین اقلیت این شهر را تشکیل می‌دهند.

به نظر می‌رسد حمله مرگ‌بار اخیر، پس از حمله سال ۲۰۱۷ بر یک مسجد در شهر کبک سیتی کانادا، بدترین حملات از این‌دست باشد.

در حمله بر مسجد شهر کبک، شش نمازگزار کشته شدند. متهم آن پرونده به حبس ابد محکوم شد.

به گزارش بی‌بی‌سی، دادستان کل کانادا یک جوان کانادایی که در ایالت انتاریو به قتل چهار نفر از اعضای یک خانواده مسلمان با یک وسیله نقلیه متهم است را به اقدام تروریستی نیز متهم کرده است.

پولیس کانادا می‌گوید که ناتانیل ولتمن حدود یک هفته پیش عمداً اعضای خانواده افضل را به دلیل اعتقاد دینی آن‌ها هدف قرار داد و آن‌ها را در یک حمله «از پیش طراحی شده» با موتر باری زیر گرفت.

ناتانیل ولتمن ۲۰ ساله هم‌چنین با اتهام چهار فقره قتل عمد و یک فقره مبادرت به قتل روبه‌رو است.

در جریان حمله یکشنبه (۶ جون) در شهر لندن ایالت انتاریو کانادا مدیحه سلمان ۴۴ ساله، همسر او سلمان افضل ۴۶ ساله، دختر ۱۵ ساله آن‌ها یمن افضل و مادر بزرگ ۷۴ ساله این خانواده کشته شدند.

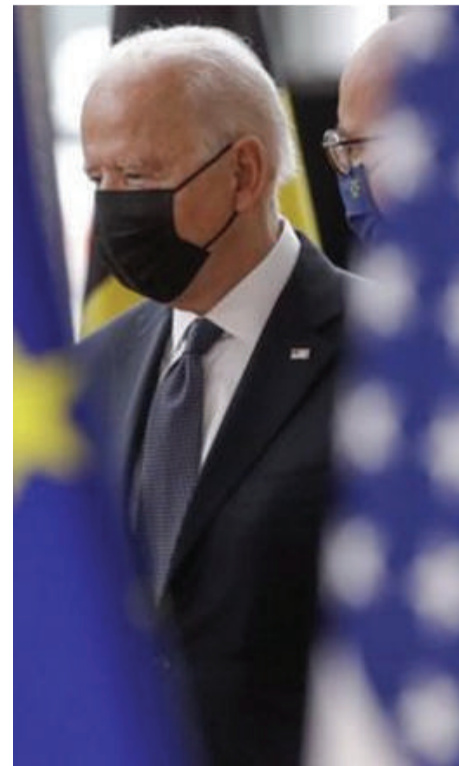
پسر ۹ ساله این خانواده تنها بازمانده است که با زخم‌های جدی به شفاخانه منتقل شد و هم‌چنان تحت مداوا قرار دارد. ناتانیل ولتمن - که پولیس می‌گوید سابقه کیفری نداشته است - روز دوشنبه از طریق ویدیوکنفرانس در دادگاه حاضر شد. او به قاضی گفت که هنوز و کیلی استخدام نکرده است.

کریستیا فریلند، معاون نخست‌وزیر کانادا، گفته است که توصیف آن حمله به عنوان «یک اقدام تروریستی» عمل مهمی است.

پولیس لندن هم در بیانیه‌ای اعلام کرد که با دادستان‌ها در مورد اثبات اتهامات آقای ولتمن همکاری می‌کنند. مقام‌ها هنوز نگفته‌اند چه شواهدی منجر به این باور شده است که انگیزه مهاجم ناشی از نفرت بوده است.

جلسه بعدی دادگاه یک هفته دیگر در روز ۲۱ جون برگزار خواهد شد.

در پی آن حمله، جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، اسامی قربانیان حمله‌ای که پولیس آن را «ناشی از

امریکا و اتحادیه اروپا اختلاف ۱۷ ساله بر سر بوئینگ و ایرباس را حل کردند

اورزولا فون در لاین پیش از جلسه با جو بایدن، رییس جمهور امریکا در بروکسل گفت که این توافق «فصل تازه‌ای» در روابط دو طرف باز می‌کند.

رییس کمیسیون اروپا می‌گوید که امریکا و اتحادیه اروپا مناقشه ۱۷ ساله خود بر سر سوبسید شرکت‌های هواپیماسازی را حل کرده‌اند.

ایالات متحده و اتحادیه اروپا از سال ۲۰۰۴ درگیر پرونده‌های شکایت به سازمان تجارت جهانی در ارتباط با سوبسیدهایی هستند که بوئینگ، شرکت هواپیماسازی امریکایی و ایرباس، رقیب اروپایی آن، دریافت می‌کنند.

دو طرف در ماه مارچ هم توافق کرده بودند که به مدت چهار ماه تعرفه‌های یازده‌ونیم میلیارد دلاری روی صادرات کالا مانند شراب از اروپا و سیگار از امریکا را که بعد از تنش تجاری در دوره دونالد ترامپ وضع شده بود، تعلیق کنند.

واشنگتن و بروکسل قرار بود درباره تمدید این تعلیق به مدت پنج سال توافق کنند و هم‌زمان درباره مجوز ارایه سوبسیدها به توافق کلی برسند.

به گزارش رویترز خانم فون در لاین گفت که جلسه او با آقای بایدن در حالی برگزار می‌شود که پیشرفت مهمی درباره شرکت‌های هواپیماسازی به دست آمده است.

او گفت: «این در واقع فصل تازه‌ای در روابط ما باز می‌کند، چون بعد از ۱۷ سال مناقشه، از اقدام حقوقی به همکاری در زمینه هواپیماها رسیدیم.»

این توافق به دو طرف اجازه خواهد داد تا روی تهدیدی متمرکز کنند که چین به عنوان رقیب تازه در صنعت هواپیماهای تجاری برای آن‌ها ایجاد کرده است.

علاوه بر این، یکی از دو مشکل بزرگ تجاری بازمانده از دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ بین دو طرف حل می‌شود. این مناقشه به تعرفه واردات فولاد و آلومینیوم از اتحادیه اروپا مربوط می‌شود که امریکا به دلیل نگرانی‌های مربوط به امنیت ملی در زمان آقای ترامپ وضع کرده بود.

کمیسیون اروپا که بر سیاست‌های تجاری اتحادیه نظارت می‌کند، ماه گذشته میلادی تصمیم قبلی برای دو برابر کردن تعرفه‌های مربوط به واردات موتورهای هارلی دیویدسون، ویسکی امریکایی و قایق موتوری از امریکا را تعلیق کرد و از وضع تعرفه جدید روی کالاهای بیش‌تر امریکایی مانند کفش‌های ورزشی و لوازم آرایشی خودداری کرد.

جنگ مواد مخدر دولت دوترته؛ فیلیپین با دیوان کیفری بین‌المللی همکاری نمی‌کند

داده‌های دولتی نشان می‌دهد که از زمان روی کار آمدن دوترته در سال ۲۰۱۶ تا پایان اپریل سال جاری پولیس فیلیپین ۶۱۰۰ مظنون به فروش مواد مخدر را در عملیات‌های مختلف کشته است.

کنشگران حقوق بشر معتقدند که پولیس مظنونان را خودسرانه اعدام می‌کند، اما مقام‌ها می‌گویند که آن‌ها پس از مقاومت همراه خشونت در برابر بازداشت کشته شدند.

طبق اساس‌نامه دیوان کیفری بین‌المللی دادستان باید از قضات بخواهد تا اجازه تحقیقات رسمی درباره جرایم ادعایی را صادر کند. قضات دادگاه تا چهار ماه فرصت دارند درباره چنین درخواستی تصمیم بگیرند.

به رغم خروج فیلیپین از دیوان کیفری بین‌المللی، این نهاد می‌تواند به جرایمی که در دوره عضویت رخ داده باشد، رسیده‌گی کند که درباره فیلیپین رسیده‌گی و تحقیق درباره جرایم بین سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۹ یعنی تا زمانی که این کشور به طور رسمی از دیوان خارج شد، ممکن است.

دادستان دیوان بین‌المللی کیفری روز دوشنبه خواستار تحقیقات کامل درباره این قتل‌ها شد و گفت که جنایت علیه بشریت ممکن است رخ داده باشد.

آنتونیو تریلانس، سناتور سابق فیلیپینی، در بیانیه‌ای گفت: «بازوی بلند قانون به زودی با دوترته و هم‌دستانش درگیر خواهد شد.»

سخنگوی رییس جمهور فیلیپین روز سه‌شنبه گفت رودریگو دوترته با تحقیق درباره قتل‌های مربوط به جنگ مواد مخدر در این کشور جنوب‌شرقی آسیا که از سوی دیوان کیفری بین‌المللی برنامه‌ریزی شده است، همکاری نخواهد کرد.

به گزارش یورونیوز، گروه‌های حقوق بشری و منتقدان قتل‌های مربوط به مواد مخدر، از این گام دیوان کیفری بین‌المللی استقبال کرده و گفته‌اند که یک تحقیق گسترده باعث می‌شود تا عدالت درباره هزاران فرد کشته شده در جنگ خونین دوترته علیه مواد مخدر دست‌یافتنی‌تر شود.

هری روک در یک نشست خبری گفت: «ما همکاری نخواهیم کرد، زیرا دیگر عضو آن [دیوان کیفری بین‌المللی] نیستیم.» دوترته عضویت فیلیپین در دیوان کیفری بین‌المللی را در ماه مارچ ۲۰۱۸ لغو کرد.

روک افزود: «ما به افراد خارجی برای تحقیق درباره قتل‌ها در جنگ مواد مخدر احتیاج نداریم، زیرا نظام حقوقی در فیلیپین کارا است.»